

Genfødsel

Holbæk Jazzklub genoplives med nyt spillested – Elværkets intimszene

Jazzen i Holbæk Jazzklub i perioden 1995-2005

Af Flemming Højmann Hansen

1995:

Genfødsel!

I 1995 skulle Holbæk Jazzklubs 40 års jubilæum fejres, og en række personer – også fra jazzæraen (det vil sige før 1986!) – blev indbudt til at være med til at planlægge begivenheden. Det medførte, at en lille gruppe gamle jazzfolk ikke blot ville være med til at præsentere et par jubilæums-jazzkoncerter i klub ("Musikklubben Værkstedet" med undernavnet Holbæk Jazzklub), der ikke havde viet jazzen interesse i ti år, så de satte sig for at afprøve mulighederne for en genfødsel af jazzklubben som jazzklub i nye egnede lokaler. Da samtidig medborgerhusfunktionen på "Elværket" var i opløsning, lykkedes det at skabe politisk tilslutning til at rydde medborgerhusets værkstedsfunktioner på 1. sal af Elværket. Ved frivillig arbejdskraft – ikke mindst fra Musikklubben - indrettedes derefter en ny intimszene, som kunne rumme et publikum på 150 – og som egnede sig til jazzkoncerter. Samtidig genfødtes Holbæk Jazzklub – først som en underafdeling af og med økonomisk hjælp fra "Musikklubben Værkstedet" – senere (1996) som selvstændig enhed igen. Jazzklubbens nye bestyrelse startede den musikalske linie op ud fra et nyt koncept – inspireret af jazzens flagskib: Copenhagen Jazzhouse. Klubben ville kun præsentere jazz – fortrinsvis af nyere observans og i koncertform (uden dans). I et samarbejde med Holbæk Kommunale Musikskole, der administrerer og selv anvender Musikhus Elværket – og med lydanlæg og først et Hornung & Møller senere et Yamaha Grand flygel på scenen, blev rammerne hen ad vejen skabt for noget godt.

Den nævnte musikalske linie har været fulgt indtil i dag - heldigvis med den nye musiklov som økonomisk grundlag for stigende støtte fra stat, amt og kommune til koncerterne, hvilket har muliggjort et enestående program, hvor det bedste indenfor dansk jazz – krydret med fremragende internationale gæster – har været præsenteret for et lydhørt og aldersmæssigt bredt sammensat publikum. Jazzklubbens brug af unge ulønnede "jobbere" i forbindelse med koncerterne har haft en god virkning på tiltrækningen af et nyt ungt publikum, som får store live-koncertoplevelser.

Også en række lokale sponsorer har medvirket til den musikalske succes, som har vakt genklang i vide jazzkredse. I perioden er der bibragt to nye Holbæk-traditioner: World*Jazz*Festival hvert år i oktober – og sommerjazz i Museumsgården (i samarbejde med Holbæk Museum). Holbæk Jazzklub har også samarbejdet med Holbæk Kommunale Musikskole, Musikhus Elværket, Musikklubben Værkstedet/Elværket, Holbæk Bibliotek, Holbæk Kunstforening/Æglageret, Rotary Holbæk, Dansk Jazzforbund, The Jazzpar Project, JazzVisits, Holbæk Musik- og Teaterforening, Holbæk Teater m.fl.

Musikprofilen har, sammen med en særdeles god behandling af de gæstende musikere – ikke mindst på det kulinariske område - gjort at Holbæk Jazzklub er blevet begavet med to ærefulde priser indenfor de sidste år. Først Dansk Jazzforbunds pris som årets jazzspillested i Danmark i 2001 (kåringen blev foretaget ved et rundspørge til danske jazzmusikere - med prisen fulgte 10.000

kr.) – og året efter Nordea Danmark Fondens kulturpris for Vestsjælland (med prisen fulgte 25.000 kr.).

40 års jubilæum i 1995

Jubilæet blev fejret med en street parade med lokale musikere under ledelse af Erling Karlsen fra Eagle Band – og dette gamle traditionsrige lokalorkester spillede til festaftenen for indbudte gamle bestyrelsesmedlemmer og honoratiores m.m. Musikalsk blev jubilæet i øvrigt fejret med koncerter med XQ's og Dr. Feelgood, Jam Session med lokale musikere, Povl Dissing/Benny Andersen og Lisa Nilsson – og så et par jazzkoncerter på den nye intimszene på Elværket: Repertory Quartet og NHØP Trio.

Jazz på intimsenen

Åbningsniveauet var højt med Repertory Quartet. Bob Rockwell, Jacob Fischer, Jesper Lundgaard og Alex Riel dedikerede den ene afdeling til Louis Armstrong – og den anden til Thad Jones. Gruppen har specialiseret sig i at fortolke kendte musikeres kompositioner/repertoire på sin helt egen måde. Og det blev en god oplevelse for et medlevende premierepublikum, som oplevede at intimsenen gav en rigtig hyggelig atmosfære med lavt til loftet, stearinlys på bordene, grønne planter i hjørnerne og jazzfotos på væggene – og hjørnebar. Lydforholdene viste sig også rimelige. Så det blev en værdig åbning på jubilæet.

Aftenen efter var niveauet stadig helt i toppen – med NHØP Trio. Venstrebladet skrev om den aften (schol):

”NHØP-trio trak fuldt hus i Holbæk

Der måtte bæres ekstra stole ind i Elværkets nye intime musikscene på 1. sal, da Niels-Henning Ørsted Pedersen Trio i aftes trak fuldt hus i Holbæk til sin koncert i forbindelse med 40 års fødselsdagen. Og selv om der på mange af de runde borde stod flere Tuborg Blå Speciel end fadøl, så var publikum alligevel trimmet til at hylde i særdeleshed NHØP, Danmarks verdensberømte bassist, der tidligere har gæstet Elværket i forskellige musikalske sammenhænge.

Med sig til Holbæk i aftes havde han den svenske guitarist Ulf Wakenius, som medvirkede på NHØP-albummet To a Brother, og den danske trommeslager Johan Johansen, der i flere år har akkompagneret NHØP ved koncerter herhjemme og i udlandet.

Alle tre musikere er teknisk set utroligt dygtige, hvilket de gav mange - sine steder næsten akrobatiske - prøver på i diverse fusionsprægede soli hver især.

Men for undertegnede rockentusiast og dermed også novice udi jazzen kom NHØP-koncerten til at fungere bedst, når enten det mere harmoniske kollektive udtryk fik råderum, eller når NHØP leverede en af sine mere rolige, næsten new age-agtige solopræstationer på sin kære kontrabas. Denne velkendte på en gang sprøde og bløde lyd fra NHØP, fremkaldt af de fire strenge på en måde, så sjælen syntes at spille med, var en nydelse af de sjældne.

Svenske Ulf Wakenius` meget stort anlagte guitar-spil stod sine steder også meget lysende, for eksempel når han tryllede en lyd frem via sit virtuose spil, der med lethed kunne forveksles med

lyden fra et jazzpiano. Her swingede det kolossalt, hvor svenskeren andre stedet lod modet på nye variationer trække numrene for langt ud.

Og så var der efter min opfattelse også både for ofte og for meget muskelpræstation over Jonas Johansens trommespil! Ja, sine steder var det lige før, det i soliene kammede så meget over, at det kom til at lyde som enmandsturene inden for heavyrocken, hvor det mest synes at handle om udholdenhed og bevisførelse for *alt* det, man kan – på en gang.

Den slags præstationer hænger for mig dårligt sammen med NHØP's basspil, der de store øjeblikke er ren poesi for øregangene."

Nu skal det tilføjes, at forstærkningen på aftenen blev foretaget af en lydmand fra rockmiljøet – dygtig, men trommerne var overforstærkede! Men på trods af dette var det et begejstret jazzpublikum, der overværede en fantastisk koncert.

Jazz igen!

Sådan var overskriften i et "opråb" fra Flemming Højmann Hansen, der blev gengivet i By og Land – og i øvrigt ophængt og uddelt i byen:

"I forbindelse med 40-års jubilæet præsenteres der igen jazz i jazzklubben - for første gang i de senere år!

Anledningen er vel først og fremmest jubilæet. Da de fleste af de 40 år af klubbens historie har været helliget jazzen (og det der lignede) ville det være "helligbrøde" ved en rund fødselsdag ikke at fejre denne prægtige musikform.

Det synes i hvert fald jeg - og da klubben har inviteret "seniorer" som mig (med fortid som formand/bestyrelsesmedlem i en årrække i jazzvelmagtsdagene) til at være med til at sammensætte programmet, så som sagt så gjort: JAZZ igen!

Og jazzen er jo ikke død! Den lever tværtimod i bedste velgående - og er i mellemtiden blevet accepteret som kunstform i de bedre kredse (bl.a. optaget af DR på P2 MUSIK sammen med klassisk musik). Den har også fået konservatoriestatus med udklækning af unge, dygtige musikere/orkestre, samt støtteordninger (Jazzkredsen m.m.) og egen hovedstadsjazzscene (Copenhagen Jazzhouse) med et entusiastisk publikum (hvoraf glædeligt mange unge).

Skal vi så ikke ha' jazz i Holbæk igen - også *efter* jubilæet??

"Seniorjazzerne" i arrangementsgruppen har medvirket til, at rammerne skulle være til stede, idet jazzarrangementerne under jubilæet finder sted på en ny intimszene på Elværket (1. sal), hvis store sal ikke er velegnet til jazz.

Med udgangspunkt i denne intimszene og jazzklubbens gode navn og rygte indbydes til et genoplivningsforsøg på en ny fast "jazzrunde" i Holbæk, men det kræver interesserede medvirkende, så hermed lyder en opfordring til at melde sig som aktiv deltager (bestyrelse m.v.) - eller blot tilkendegive interesse for sagen."

At ”opråbet” bar frugt fremgår af et stykke i Venstrebladet (star) et par måneder efter jubilæet:

” Jazzklub godt på vej i Holbæk. Arbejdsgruppe klar med flot efterårsprogram på Elværket.

Holbæk Jazzklub rejser sig nu af støvet som en del af Musikklubben Værkstedet og har netop fremlagt et fornemt program for efterårets jazzkoncerter på Elværket. Men økonomisk er klubben trængt og mangler lige nu især penge til indkøb af et klaver til den nye intimszene.

En aktivitetsgruppe på 12 personer har siden 40 års jubilæet sidst i august holdt møder, og er nået så langt i planlægningen, at der nu er programlagt jazzkoncerter for resten af 1995, og der er masser af ønsker og ideer på bordet for 1996.

Initiativtager til genoplivningen af den traditionsrige Holbæk Jazzklub, der i 60’erne og 70’erne var en af de helt store pletter på det danske jazzlandkort, er den tidligere klubformand, Flemming Højmann Hansen. I forbindelse med jubilæet efterlyste han andre folk, som havde lyst til at arrangere koncerter og genoplive jazzdelen af musikklubben.

Det var der åbenbart flere der ville, og ud over de nu 12 faste medlemmer af gruppen, der fremover skal deltage i planlægningen af jazzarrangementerne, har yderligere et antal frivillige meldt sig under fanerne til det praktiske arbejde i forbindelse med koncerterne.

- At genoplive en jazztradition og genopbygge en medlemsskare efter næsten 10 års pause kræver en ekstraordinær indsats, som vi er indstillet på at yde, blandt andet ved at sætte ekstra gang i det opsøgende arbejde i forhold til ungdommen, fortæller Flemming Højmann.

Blandt andet vil klubben have fat i de unge på gymnasier, højskoler, teknisk skole og seminariet.

- Vi agter for eksempel at afholde en del koncerter i samarbejde med Den Danske Jazzkreds og ”Levende Musik i Skolen”, baseret på, at musikere fra det orkester, jazzklubben præsenterer, forinden har besøgt en uddannelsesinstitution og fortalt om sig selv og musikken. Læreren og klassen inviteres så til koncerten til en nedsat entré, oplyser Flemming Højmann.

Den form for samarbejde ligger der allerede planer om for to af koncerterne her i efteråret.

Desuden introducerer jazzklubben en særlig ungdoms- og studierabatpris ved arrangementerne, lige som der bliver mulighed for de mange unge talentfulde musikere til at komme på scenen.

For det øvrige jazzpublikum bliver der tale om en fast, lav enhedspris til alle koncerterne.

Men at genoplive en jazzklub er ikke noget man bare gør ved at knipse med fingrene. Det koster penge at få den på skinner igen, og derfor har jazzfolkene ansøgninger ude hos Statens Musikråd, Holbæk Kommune, amtet, fonde, banker og enkelte private og halvoffentlige foretagender.

- Et helt påtrængende problem er, at den nye intimszene mangler et klaver eller flygel. Klubben har et godt privat tilbud på et brugt flygel, men vi mangler foreløbig penge. De skulle gerne komme hjem hurtigt, fortæller Flemming Højmann.

Han efterlyser desuden midler til caféborde til intims scenen, hvor klubben foreløbig må låne sig frem fra gang til gang.”

Elværket efter medborgerhustiden

Ikke længe efter jubilæet ophørte Elværket med at være medborgerhus. Folkene der havde kørt det løb sagde op eller blev sagt op, og så startede en længere runde med forslag til, hvordan Elværket så skulle administreres. Der blev holdt konferencer m.m. – og skrevet en masse i aviserne. Det hele endte i løbet af 1996 med, at Holbæk Kommunale Musikskole (Tom Greenfort) fik til opgave at administrere huset som et musikhus (først og fremmest), og så i øvrigt selv kunne bruge det til musikskoleundervisning m.m. Musikklubben og Holbæk Jazzklub fik fortrinsret til at bruge koncertlokalerne – og der blev øvelokaler for FAJABEFA-grupper.

Jazzprogrammet efter jubilæet

Jazzgruppen under Musikklubbens beskyttende økonomiske vinger formåede i perioden op til den egentlige genfødsel i august 1996, hvor Holbæk Jazzklub kom til helt at stå på egne ben igen, at præsentere: Strange Party Orchestra, Tempus Fugit, Tangoorkestret, Doky Brothers - og grupper under ledelse af Jens Winther, Bo Stief, Søren Lee, Hans Ulrik, Per Goldschmidt, Carsten Dahl, Pierre Dørge, Lotte Anker / Mette Petersen.

Per Goldschmidt i stemningsmættet koncert på Elværket

Holbæk Amts Venstreblad (stan) skrev efter koncerten i november 1995:

”Hyldest til Ol’ Blue eyes

Flot musik fra en mand med en usædvanligt instrument var hvad de omkring et halvt hundrede tilskuere kom til at opleve, da Per Goldschmidt Quartet i aftes gæstede Holbæk Jazzklub med en koncert på Elværket.

Barytonsaxofonisten Per Goldschmidt spiller på et instrument, som ikke ret mange musikere vælger, fordi det er svært at beherske. Men det har Goldschmidt held til, og det gør ham til lidt af en ekvilibrist, fordi han er i stand til at blæse igennem. Det kræver sine lunger.

Kvartetten bød på en hel del numre fra Goldschmidts hyldestplade til Frank Sinatra, ”Frankie”, som blandt andet har høstet fine anmeldelser i udlandet.

Musikken er meget melodios og lyden næsten majestætisk, meget Dexter Gordons, mener nogle. Normalt ville man i en jazzkvartet have et klaver med, men her har kapelmesteren valgt at have en guitar med i stedet. Den svenske Bjarne Roupé, som med sit jazzudgangspunkt, der kan minde om John Scofield, var en fin akkompagnatør for barytonsaxofonen.

Kvartetten spillede genkendelige melodier som Sinatra-numrene ”Strike up the band”, den smukke ballade ”Spring is her” og filmmusikken ”The night has a thousand eyes”. Men Per Goldschmidt tog også et eget nummer op af tasken, hyldesten til Ol’ Blue eyes: ”Second to none”.

I anden afdeling af koncerten kunne man mærke intensiteten stige i lokalet. Det blev til numre som ”Come fly with me” og ”You make me feel so young” samt Charlie Parkers ”Billie’s bounce” og Monks ”Round Midnight”.

Og det var round midnight, da Per Goldschmidt Quartet takkede af efter en lang koncert.”

1996:

JazzVisits i 1996 – Art Farmer m.fl.

Jazzvisits var et nyt begreb opstået i forbindelse med Københavns status som Kulturby. Ordningen gik ud på, at solisten i forbindelse med en måneds sponsorbetalt ophold her i landet skulle samarbejde med – og spille koncerter med - udvalgte danske orkestre. Det lykkedes Holbæk

Jazzklub at få gode samarbejdsrelationer til Niels Christensen, der fik i opdrag at administrere denne pragtfulde ordning, hvor solisten var betalt af sponsor- og støttemidler. Den første oplevelse for holbækkerne var i begyndelsen af 1996, hvor den verdensberømte trompetist Art Farmer kunne præsenteres sammen med Jesper Thilos Kvartet ved en dejlig koncert på intimsenen.

Om den koncert skrev Venstrebladet (sten):

”Lyden af en legende - Art Farmer og Jesper Thilos kvartet var en stor oplevelse

En af jazzmusikkens gentlemen og legender var i byen i aftes. Sammen med tenorsaxofonisten Jesper Thilo og hans kvartet gav Art Farmer en smuk og indlevende koncert for ca. 125 mennesker på Elværkets intimsene.

Uden for scenen er det ikke de store armbevægelser, der præger den 67-årige amerikaner. Han er en stille, alvorlig, sympatisk og genert herre, der lader sin musik tale for sig selv. Og den taler med store, følelsesladede bogstaver.

I starten af sin karriere var trompeten Art Farmers foretrukne instrument, men siden kastede han sin kærlighed og kunnen over flygelhornet. I dag spiller Art Farmer på en såkaldt flumpet – en blanding af en trompet og et flygelhorn, hvilket fremhæver hans i forvejen meget rolige og lyriske spil. Selv om Art Farmer ikke længere er nogen årsunge, er det stadig luft og volumen i hans spil, der uden at være tynget af alderdomstegn med tiden har fundet et andet, mere melodisk udtryk.

Art Farmer og Co. lagde ud med en række Duke Ellington-numre, og selv om den ”amerikanske østriger” (Art Farmer bor i Wien, red.) var the main man i aftes, blev der levnet masser af plads og rum til Jesper Thilo og musikerne i hans kvartet. Specielt pianisten Søren Kristiansen skilte sig ud med sit storslåede spil og imponerende soloer.

Sammenlagt varede koncertens to sæt to timer og et kvarter, og publikum blev ført gennem en lang række standardnumre og smukke ballader. Et af højdepunkterne var den gamle evergreen Embraceable You og Lover Man, hvor Art Farmer spille på dæmpet flumpet. Et nummer som kapaciteterne Charlie Parker og Billie Holliday i sin tid også spillede og sang.

Efter en flot koncert blev det talstærke publikum sendt hjem med Take The A Train som ekstranummer, men mange ville lige hilse på legenden himself.

- Jeg har været fan af manden i de sidste 30 år. Det var en stor oplevelse, siger Flemming Højmann Hansen, formand for Holbæk Jazzklub.

Art Farmer var også selv godt tilfreds med faciliteterne og atmosfæren på intimsenen, og han nåede også at trykke holbækkeren og trompetisten Henning Bendixen på næven, inden turen gik tilbage mod København.”

Om det møde skrev Venstrebladet:

”Holbæk-trompetist mødte sit store idol

Den lokale jazzmusiker Henning Bendixen købte sin første plader med Art Farmer for 38 år siden.

En drøm gik i opfyldelse for holbækkeren og trompetisten Henning Bendixen torsdag aften: Han mødte sit idol gennem en menneskealder, amerikaneren Art Farmer, der gæstede Holbæk.

- Det er simpelt hen fantastisk, det der skete for mig torsdag aften, hvor jeg mødte et idol, en pragtfuld musiker, som jeg har lyttet til og forgudet i snart 40 år. Ja, jeg købte faktisk min første plade med Art Farmer i 1958 – ”Modern Art” – med blandt andre tenorsaxofonisten Benny Golson

og pianisten Bell Evans, fortæller en begejstret Henning Bendixen, der ikke selv er nogen novice på trompet. Lokalt set er han en af de bedste.

I 1958-59 var Farmer medlem af Gerry Mulligans Quartet, og i 60'erne dannede han så med tenorsaxofonisten Benny Golson jazztetten, der blev verdensberømt og nåede at indspille en hel del plader, som kan fås på cd i dag.

- Samarbejdet med Golson varede en del år, en periode, som mange vil huske som en frodig tid i Art Farmers kunstneriske løbebane, siger Henning Bendixen.

- Art Farmer startede på trompet og gik senere over til flygelhorn, og i dag spiller han på et helt nyt instrument, en flompet, som er en parring mellem en trompet og et flygelhorn.

- Man kunne også gøre sig sine tanker om, hvad der kunne blive ud af det, hvis en kontrabas og et trommesæt overnattede sammen, siger Henning Bendixen med et grin. Han spiller i øvrigt selv flygelhorn i dag.

- Det var utroligt for mig at møde en levende legende. En kunstner, der har betydet meget for mange lyttere og trompetister, blandt andre den danske og nu i Tyskland boende trompetist Allan Botschinsky – og selvfølgelig mig, siger Henning Bendixen.

- Art Farmer er let genkendelig på plader, og man skal ikke høre mange toner, før man har gættet, hvem hornhyleren er, siger Henning Bendixen, der fik en drøm opfyldt, da han torsdag fik hilst på sit idol gennem næsten 40 år, den 67-årige Art Farmer.”

JazzVisits bød også på andre musikalske lækkerier i 1996: Saxofonisten Lee Konitz med Christina von Bülow Trio – guitaristen John Abercrombie med Lars Møllers Kvartet, den engelske musikalske troldmand og JazzPar prisvinder Django Bates med Jazzgruppe 90, tenorsaxofonisten Jerry Bergonzi med Thomas Hass/Jacob Fischer/Jesper Lundgaard/Alex Riel – og den svenske bassist Palle Danielsson i eminent duosampil med Jacob Fischer. ET FANTASTISK PROGRAM!

Gæstesolist med lokalorkester

Og så introduceredes en ordning, hvor klubben inviterede en solist til at samarbejde med en lokal jazzgruppe. Den første solist var Bent Jaedig, som fik fornøjelsen af at spille med Henrik Uldalls Kvartet. Honoraret til solisten betalte Dansk Jazzforbund.

Venstrebladet (aw) skrev:

”Elegant opvisning i sikker sax - stemningsfuld koncert med Bent Jaedig på Elværket

Godt bakket op af et lokalt hold musikere viste tenorsaxofonisten Bent Jaedig i aftes et publikum på ca. 50 personer, at han stadig kan fremmane de smukkeste toner fra sit instrument.

Der skal en vis portion mod – og erfaring – til at stille sig op på en scene foran et publikum. Tælle til tre og begynde at spille, uden at bandet på forhånd har øvet sig. Men det var ikke desto mindre tilfældet, da mesteren selv på tenorsaxofon - og et lokalt hold bestående af Henrik Uldall (guitar), Henning Bendixen (flygelhorn), Preben Nimb Sørensen (bas) og Erik F. Andersen (trommer) - tog hul på det første af deres to timelange sæt. Hvem der f.eks. skulle spille b-stykkerne, improviserede man sig frem til undervejs.

D’herrer er heldigvis alle så dygtige musikere, at det ikke kom til at sætte afgørende spor på en glimrende koncert, der blev en begavet opvisning i sikker sax.

Det er kun godt 14 dage siden, at den anden af Danmarks store tenorsaxofonister, Jesper Thilo, gav koncert i Holbæk sammen med det amerikanske verdensnavn Art Farmer.

Snakken går af og til i krogene, om Thilo eller Jaedig er den bedste tenorsaxofonist herhjemme. Det findes der heldigvis ikke nogen endegyldig afgørelse på, og jazzscenen kan prise sig lykkelig over at være beriget med to så dygtige musikere.

Men hvor Jesper Thilo er kendt som en blændende tekniker, understregede Bent Jaedig i aftes, at han er en kunstner på sit instrument. Han lever og ånder ganske enkelt jazz og har gennem årene fundet sit eget leje med et genkendeligt og kraftfuldt spil. Bent Jaedig er stadig en ener.

Stilistisk lå det lokale backingband godt på linie med Jaedig i aftes, og der var ros fra både Jaedig selv og publikum for det flotte akkompagnement.

Koncertens to sæt varede tilsammen over to timer, og hvis ikke Bent Jaedig skulle nå et tog hjem til hovedstaden, kunne musikerne sikkert have fortsat hele natten.”

Andre lysende koncertaftener i 1996

Levende Musik i Skolen – koncert med Nikolaj Bentzon Brotherhood og julejazz med The Organizers – samt:

”De fabelagtige Doky Drengene”

Om koncerten hedder det i Holbæk Amts Venstreblad 10. april 1996 (star):

”Intens koncertoplevelse i Holbæk Jazzklub

Doky Brothers var i godt selskab med et særdeles begejstret jazzklubpublikum på Elværkets intimszene i Holbæk i aftes. De kunne selv lide atmosfæren og gav de cirka 150 publikummer en fejende flot, intens og meget stemningsfuld koncertoplevelse.

Et par veloplagte Doky-brødre – alias Niels Lan Doky på piano og Chris Minh Doky på bas – indtog scenen sammen med deres forrygende New York-trommeslager Clarence Penn, som udgør tredje hjul i trio. Ikke den kvindelige trommeslager Terri Lyne Carrington, som først annonceret. Men det gjorde nu på ingen måde oplevelsen mindre.

Det er svært at sige noget til, at d’herrer Doky har opnået den status, de har i jazzens verden i dag. Den er fuldt fortjent. Det er heller ikke noget under, at de for længst er blevet berømte og berygtede - især i det store udland – hvor de da også bor til daglig. Niels Lan Doky bor i Paris og lillebror Chris Minh Doky i New York – for de er virkelig gode. De er fremragende.

Doky Brothers seneste pladeudgivelse, og den eneste fælles udgivelse i øvrigt, danner grundlaget for den netop påbegyndte turné rundt i Danmark. Repertoiret er en skønsom blanding af egne kompositioner og traditionelle jazzstandards, som gennem brødrenes bas og piano finder sin krop og sjæl og vågner op til et fornyet liv.

Det skortede bestemt ikke på demonstrationer af Doky’ernes evner og virtuositet, og trommeslager Clarence Penn beviste også til fulde, at han kan beherske både bækkener, skind og stikker.

Hele vejen igennem de cirka to timers koncert var der masser af plads til improvisationer og solospil.

Vi fik Niels Lan Dokys kompositioner, evergreens, samt Chris’s ”Blues for Snoop” - et livligt nummer, hvor musikerne for alvor demonstrerede tempo og soloer af avantgardistisk tilsnit.

Men eller holder brødrene sig i den fremkommelige del af den moderne jazz, dér hvor de flotte melodier og lydefri klangflader boltrer sig, som det kom allerbedst til udtryk i det meget smukke nummer ”The Shadow of Your Smile”. Mage til intensitet og fortættet stemning skal man lede

længe efter. I det øjeblik var Doky Brothers og publikum de eneste, der eksisterede i hele verden. En oplevelse, man næsten kunne have undværet hele resten af koncerten for at få alene. Men også kun næsten.”

Koncert med Snert

Holbæk Amts Venstreblad (Bwp):

”Flot jazz-aften med Cæcilie Norby på Elværkets intimszene

Hun kom, hun så og hun smeltede hjerter. Koncerten med Cæcilie Norby fredag aften på Elværkets intimszene hørte til den slags, hvor alting synes at gå op i en højere enhed: den rigtige musik, på det rigtige sted, på det rigtige tidspunkt.

150 mennesker – totalt udsolgt – hørte en Cæcilie Norby, der har udviklet sig kolossalt, siden dansktop på one-two-pop med Nina Forsberg. Stemmen er blevet mørkere og mere intens, og repertoire er eftertænksom jazz med dybt originale arrangementer – i flere tilfælde med Norbys egne tekster.

Bag sig havde hun et kompakt og velopløst skandinavisk ensemble bestående af de to svenskere Lars Jansson – pianist og kapelmester – og Lars Danielson på bas. Trommerne blev redigeret af finske Jukkis Uotila og på saxofon og percussion danske Hans Ulrik.

Det er svært at trække det ene nummer frem for det andet, men fortolkningen af David Bowies ”Live on Mars” hørte til dem, der trak blod.

”Så kan det vist ikke blive smukkere”, lød en spontan kommentar fra en kvindelig publikummer, da de sidste toner døde ud – og hun havde ret.

Stærkt stod også et meget stille nummer af den danske komponist Frans Bak, der med Cæcilie Norbys vemodige tekst ”Snow”, fik tiden til at stå stille i nogle minutter.”

Universelt - musikalsk nam-nam på Elværket i Holbæk

Det var overskriften i Venstrebladet (sten), som i øvrigt skrev:

”Det er ikke en anmeldelse. Snarere eftervirkninger af en sindsstilstand, hvor man følte sig bjergtagen. Tango Orkestret var i Holbæk i fredags, hvor bandet på den lille intimszene på Elværket tryllede for små 100 begejstrede tilhørere.

Musikken var forrygende. En blanding af nyskabende tangomusik, sigøjnermusik og jazzmusik: Vellyd!

Det var overraskende, underfundigt, smukt og sjovt. I Ole Brandts anmeldelse i Venstrebladet den 4. november sidste år af Tango Orkestrets anden cd skriver han, at musikken er grænseoverskridende. Musikken når ud i alle hjørner.

Han har helt ret. Den er nærmest universel. Selv skriver de fem orkestermedlemmer i deres reklamespot til landets spillesteder:

”Musikken er gennemkomponeret kammermusik i ingenmandsland mellem den rytmiske musik, folkløren og den klassiske musik. Improvisationen spiller en afgørende rolle i orkestrets

bestræbelser på at skabe et kontrastfyldt univers, hvor inspirationen kommer fra snart sagt alle genrer”.

Set i det lys er det ikke underligt, at man også fornemmer det mest ildsprudlende fra sigøjnermusikken hos Tango Orkestret.

De fem gutter kan det hele på deres instrumenter. Bedst som man har regnet ud, at Palle Windfelt på guitar er den vilde dreng, der i raket fart blæser os ud i universet, kommer Kristian Jørgensen på sin smægtende violin og Henrik Sveidal på sin basklarinet og henter os tilbage til smukke grønne enge. Og bedst som man tror, at Kaare Munkholm på marimba og vibrafon og Carl Quist Møller på trommer og percussion blot er fyldt i lydbilledet, så stjæler de det fuldstændig.

De fem mand er én organisme, men med så levende fangarme, at man aldrig helt ved, hvor man har dem. Men klangbunden er tango, og det bekom langt de fleste af de 100 fremmødte jazz-elskere godt fredag aften på intims scenen på Elværket.”

Flygel, caféborde, lydanlæg – og Hans Ulrik Quartet

Koncerten med Hans Ulrik i 1996 var mindeværdig på grund af musikken – den blev leveret af en superkvartet, hvori indgik svenske Lars Jansson, Lars Danielsson og Anders Kjellberg. Fantastisk! Lars Janssons humor på scenen er ubetalelig – og hans spil i det, der samtidig var hans enestående svenske trio, gudbenådet. Hans Ulrik havde gjort et scoop med det samarbejde, som også løftede hans eget spil til uanede højder.

Og så blev jazzklubbens nyrestaurerede Hornung og Møller- flygel indviet. Og til Lars Janssons fulde tilfredshed. Flyglet var overtaget fra Musikklubben, og restaureringen blev - ved klubbens dygtige klaverstemmer Niels Peter Reimers mellemkomst - foretaget fornemt på Dansk Blindesamfunds værksteder – til en absolut favørpris, og finansieret af Vestsjællands Amt og Holbæk Kommune. Og caféborde var der også kommet på intims scenen – sponsoreret af Nordea. Og en dygtig lydmand, der stillede op med eget PA-grej, og lavede fornem lyd. Carsten Jensen – også bassist i lokaljazzmiljøet – var manden, der for en meget beskeden betaling var den sikre, ubestikkelige og lydhøre ankermand, der tog ind fra Mørkøv og klarede ærterne.

1997:

*World*Jazz*Festival 1997– en ny tradition blev grundlagt*

Intentionen var at forsøge at skabe en årligt tilbagevendende begivenhed, der med udgangspunkt i jazzen skulle præsentere en række af de spændende musikalske konstellationer, der de senere år er dukket op - af mange kaldet verdensmusik - men det begreb er det nu lidt svært at få greb om. I det hele taget er det blevet sværere at putte musikken i bestemte båse, selvom der stadig forsøges flittigt.

Jazzklubbens betegnelse for festivalen : World*Jazz var ikke endnu et forsøg på at opfinde nye ”båse”, men var tænkt som en rummelig ramme for præsentation af det brede spekter af musik med vidt forskellige påvirkninger og udtryksformer, som jazzen – og jazzmusikere – bevæger sig i disse år. Altså nutidig musik, der tager udgangspunkt i jazzens udtryk, og som ikke er bange for at inddrage andre genrer uden at glemme de spontane og kreative kvaliteter, der kendetegner jazzen.

Det lykkedes at skabe økonomiske rammer for et flot program – støttet af Statens Muskråd, Vestsjællands Amt og private sponsorer.

Om festivalen skrev Venstrebladet (hm):

” Holbæks første World Jazz Festival flot besøgt alle fire dage

Fire forrygende jazzkoncerter i løbet af fire dage trak over 300 jazzinteresserede til Elværkets Intimscene i Holbæk. For Holbæk Jazzklub er det et klart bevis på, at bestyrelsen tænkte rigtigt, da den planlagde Holbæks første World Jazz Festival.

- Det har været en succes, meget større end vi havde turde håbe på, siger Flemming Højmann Hansen, formand for Holbæk Jazzklub. Sammen med sin bestyrelse og 20-30 frivillige hjælpere har han lagt et kæmpe arbejde i at få jazzfestivalen op at stå.

Det er fire meget forskellige genrer indenfor jazzmusikken, som Holbæk Jazzklub har præsenteret i løbet af de fire dage.

Torsdag åbnede det forholdsvis ukendte band Strange Party Orchestra festivalen med en forrygende koncert.

- Det er en ære at gæste Holbæk. Byens jazzmiljø er helt unikt, og Holbæk Jazzklub er en meget nysgerrig klub, der gerne vil gøre et stykke arbejde for at være med til at forny jazzen og samtidig få fat i den unge generation, roser Kåre Elers, der er kapelmester i Strange Party Orchestra, der i aftes åbnede Holbæk World Jazz Festival på Elværket.

- Det er en fantastisk ramme at spille på Elværkets Intimscene. Der er tredje gang, vi er i Holbæk, og vi er altid meget glade for at komme, siger Kåre Elers. Han fortæller, at orkestret, der består af syv unge musikere, som efterhånden har spillet sammen i ti år, ofte har svært ved at nå ud til publikum.

- De fleste af os er professionelle musikere, men ingen af os kan leve af at spille i Strange Party Orchestra, men vi kan alligevel ikke lade være med at spille, fastslår han.

Orkestret spiller sin helt egen form for musik og gør meget ud af at skabe lydbilleder med tonerne. Der er ikke noget konkret budskab, men rammerne er lagt til, at lytteren selv kan skabe associationer til et sted, en begivenhed, en tid, en følelse, forklarer Kåre Elers.

- Til en vis grad er det avantgarde musik, men det skal kunne forstås af folk, fastslår kapelmesteren. Og budskabet blev klart forstået af tilhørerne på Elværket i aftes, som var begejstrede over aftenens koncert.

Dagen efter gik kendte Bagdad Dagblad på scenen foran 100 begejstrede publikummer, som fik, hvad de var kommet efter. Lørdag aften spillede den israelsk fødte, men nu i Danmark bosatte, jazzmusiker Dalia Faitelson og hendes Common Ground. Orkestret leverede en særdeles stærk koncert med musik, der var en speciel blanding af jazz og mellemøstlige- og balkantoner. En helt fantastisk oplevelse den aften var orkestrets harmonikaspieler, Leo Nika, der blev kåret som verdensmester på instrumentet i 1996!

Nyt flygel på intimsenen

I aftes lukkede Trine Lise Væring med sin trio med Bobo Stenson, Mads Vinding og Alex Riel dette års jazzfestival med et brag af en koncert. Gruppen, der netop er kommet hjem efter en turné i Tyskland, går i dag i pladestudiet for at indspille en ny cd. Og publikum fik allerede i aftes en masse spændende smagsprøver på, hvordan den kommer til at lyde. Koncerten blev ekstra klangfuld, da pianisten Bobo Stenson indviede Intimscenenens nye flotte, store Yamaha Grand flygel under koncerten (flyglet var et resultat af, at der blev startet MGK-undervisning i huset!).

For Holbæk Jazzklub har jazzfestivalen musikalsk været en succes, men økonomisk har de fire koncerter tappet det meste af klubbens opsparede kapital.

- Men vi har ikke noget imod at bruge penge på at høre musik, det er jo hele formålet med klubben, siger Flemming Højmann Hansen. Han mener, at jazzklubben nu har bevist, at den magter at arrangere en fire dage stor festival. Derfor håber Jazzklubben også at kunne få kommunal støtte til næste års jazzfestival, som klubben er godt i gang med at planlægge. Her har Tuborgfonden, Statens Musikråd og Vestsjællands Amt allerede givet tilsagn om økonomisk støtte.

- Det er oplagt, at vi gentager succesen og fortsætter med World Jazz som tema næste år. De fire dage, vi netop har oplevet, viser klart, at der venter os en masse spændende oplevelser, når man nærmer sig jazzen fra forskellige verdenshjørner, siger Flemming Højmann Hansen.”

Genvisit af Doky Brothers i 1997

Venstrebladet skrev: ”Jazzens nye superstjerner et sikkert hit.

Doky Brothers er superstjerne på den nye danske jazzscene, og den nu afsluttede forårsturné herhjemme har været med til at cementere den position. Som nogle af de få danske jazzmusikere har Chris Minh Doky og Niels Lan Doky hver for sig og sammen formået at slå igennem internationalt. De nyder nu en anerkendelse, der har fået en perlerække af kunstnere som Al Jarreau, Randy Brecker, David Sanborn til at spille med på de berømte brødres andet og nyligt udsendte album.

Sidste stop var Elværket i Holbæk i aftes, hvor der med 150 tilhørere var udsolgt på intimsenen. Publikum fik en flot, lang koncert med de fleste af numrene fra den nye cd, et par stykker fra den tidligere plus et par standardnumre.

Besætningen var ny i år i forhold til sidste års koncertturné, der også bragte brødrene til Holbæk. Især den franske guitarist Louis Winsberg fik lov at præge musikken, blandt andet med et 15 minutter langt helt forrygende solonummer, men også hans landsmand, trommeslageren André Ceccarelli fik musikken til at hænge godt sammen.

Hos brødrene var det især lillebror Chris Minh Doky, der beviste, at han som bassist er på vej mod noget helt stort, men han blev også godt understøttet af Niels Lan Doky på piano. Chris Minh Doky drager i øvrigt allerede i denne uge på turné i USA med saxofonisten David Sanborn.

Publikums reaktioner i aftes var meget overstrømmende, og arrangøren Holbæk Jazzklub indgik efter koncerten en forhåndsftale om, at brødrene også til næste år kommer til Holbæk.”

Etta Cameron og Radioens Big Band i Elværkets store sal

Venstrebladet (aw) skrev: ”I en klasse for sig selv. Etta Cameron var en kæmpe oplevelse på Elværket. Forventningerne var store, men de blev indfriet, da Radioens Big Band og altsangerinden Etta Cameron i aftes holdt godt 300 mennesker fangen omkring cafébordene i en stuvende fuld sal på Elværket i Holbæk.

Den godt to og en halv time lange koncert var delt op i to afdelinger. I den første spillede det 19 mand store big band under dirigent Ole Kock Hansens ledelse en række jazzede big band numre, hvor de to tenorsaxofonister Uffe Markussen og Tomas Franck markerede sig som solister – både alene og for et enkelt nummers vedkommende i samspil.

Aftenens trækplaster var dog ubetinget den herboende amerikanske sangerinde Etta Cameron, der var solist i anden afdeling.

- Hun var en kæmpe oplevelse, og der er ingen tvivl om, at mange blandt publikum alene var kommet for at høre hende. Hun er en dame, der har en kæmpe udstråling, lige meget hvor hun optræder, siger Flemming Højmann Hansen, formand for Holbæk Jazzklub.

Etta Camerons repertoire var primært baseret på sange fra "Den Store Amerikanske Sangbog", men der blev også plads til flere blues- og gospelinspirerede numre. Blandt andet Charlie Parker-hyldesten "Yardbird Suite".

Publikum ville da heller ikke uden videre give slip på Etta Cameron, der måtte give flere ekstranumre. Koncerten sluttede med, at Etta Cameron sang akkompagneret på flygel af dirigent Ole Kock Hansen, som hun også bruger som pianist ved sine gospelkoncerter.

- Det var vanvittigt smukt efter alle de høje toner, siger Flemming Højmann Hansen.

Koncerten betød en generalprøve i den store sal for jazzklubbens nyrestaurerede Hornung & Møller flygel, og det bestod ifølge pianist Nikolaj Bentzon. Danmarks Radio optog i øvrigt koncerten til udsendelse på P2."

Svend Asmussen var cool på Elværket

"Blandt unge mennesker er det moderne at være cool. Og er man et navn, nøjes man med at nævne fornavnet og derefter kun det første bogstav i efternavnet. Så her hedder jazzmesteren Svend Asmussen, "Svend A", og selv om han har rundet de 80, er han cool.

- Tak for den kølige velkomst, sagde Svend A. ironisk efter det første nummer, "Up the lazy river". Han hentydede til den mildest talt sommerlummerhede koncertsal i Elværket, hvor mindst 250 jazzfans var samlet for at høre mesteren.

Svend A's kvartet gav en veloplagt forestilling, som blev bakket op af et begejstret publikum på Elværket i aften.

Koncerten var på to gange 45 minutter, og bød på soloer af mesteren på violin, Jacob Fischer på guitar, Jesper Lundgaard på bas og Aage Tanggaard på trommer.

Alle mestre på deres instrumenter. Men hvis noget endeligt skal fremhæves, er det trommerne.

Aage Tanggaard kan følge med i både blide og livlige numre uden at overdøve.

Som Svend A. udtrykte det:

- Han er jo også professor.

Den unge jazzguitarist Jacob Fischer slog fra tid til anden over i bluesrytmer med en rå elektrisk lyd, hvor gulvbassist Jesper Lundgaard fulgte op med fantasifuldt spil.

Svend A. følte sig så inspireret af sine legekammerater, at han svingede violinen fra skulderen ned foran brystet i et guitargreb.

Senere dansede han med på de brasilianske rytmer til Jacob Fischers latinske nummer med den noget underlige titel "Vil damen være så venlig at følge med, så vi kan tage mål".

I det hele taget kælede musikerne for deres instrumenter, og publikum svedte med i salen. Som en publikummer spontant udbrød:

- Det er edderbukkeme en fræk lyd.

Andre frække lyde kom i Carmichaels nummer Stardust, Duke Ellingtons The Mooche og mange flere.

Svend A. kunne i øvrigt oplyse, at det er 39 år siden, han sidst spillede i Holbæk. Siden da har han fået røde sokker..." (mr, Venstrebladet)

Det var nu ikke ganske rigtigt husket, for Svend Asmussen spillede også i jazzklubben i 1975 og 1981!

En hypnotisør med trompet

Palle Mikkelpborg Trio gav lørdag aften koncert på Elværkets lille scene. En usædvanlig oplevelse, der nær hypnotiserede Venstrebladets anmelder (bæk).

”Indrømmet, jeg nåede kun andet sæt af koncerten, og det var faktisk en skam, viste det sig. Sættets tre-fire numre var så forskellige, at det er svært at påstå, at de var repræsentative for koncerten som helhed.

De tre musikanter var et studium værd. Palle Mikkelpborg, der i dag er 56 år, var klædt i sort med et hvidt tørklæde hængende ned. Det meste af tiden stod han krumbøjet med øjnene koncentreret en meter frem foran trompetmundingen, som var han i færd med at tæmme en imaginær slange. Den ene hånd betjente trompetens tangenter og den anden klaviaturet på en musikmaskine af en slags. Hans kone og professionelle partner, Helen Davies, spillede harpe som var den strømførende. Fingrene dansede edderkoppestep hen over strengene, mens hun med lukkede øjne lyttede til trompetmundingen, fem centimeter fra hendes øre. Det var under duetten mellem de to instrumenter.

Trommeslageren – eller percussionisten, som det hedder – Gert Sørensen, var udstyret med et fantastisk trommesæt. Det bestod af et stillads, sat op i en vinkel, hvor hver af siderne var et par meter brede og lige så høje. Stilladset var spækket med slagtojsudstyr, der spændte fra tingeltangel til en elektronisk rytmeboks.

Mest mærkværdig var en lydmaskine, der reagerede på hændernes bevægelser i luften. Afhængigt af til hvilken side, han flyttede hænderne, blev lyden højere eller dybere. Slog han kruseduller i luften med en strittende pegefinger, lød det nærmest som en udryknings sirene. I nummerets klimaks gik hænderne på ham som på en ekstatiske dirigent, og det kom der et syret og flot resultat ud af, der fik publikum til at bryde stilheden fra salen med et spontant bifald.

Klappet blev der ellers kun sjældent under sættet. Ikke fordi publikum ikke gerne ville, men fordi hvert nummer varede ti minutter til et kvarter, og det ene tema gled over i det næste. Var der optræk til snak blandt publikum, blev det dæmpet med shhh-formaninger rundt omkring i salen.

Musikken var sine steder drømmeagtig og velegnet til at bringe i det mindste mig i trance.

Midt i det hele stillede Palle Mikkelpborg sig op og messede en historie om en glaskunstner og en komponist, hvis værker på en sær måde blev viklet ind i hinanden i en kirke. Historien blev ledsaget af baggrundsmusik, og pointerne fik grinene frem her og der. Ikke mindst da ”glaspusteren Anders Andersen forsvandt fra kirken og sidst blev set på en strand i Tahiti med et let smil om munden, nynnende sit kontonummer til en bank i Luxembourg”.

Musikken bagefter lader sit svært beskrive. Noget i retning af hvalernes sang med rumklang og med dyriske trompetlyde flettet ind. Hen imod slutningen tog pokker ved trommeslageren. Han kastede sig ud i en vild tam-tam, der nok kunne få en eller anden tallerkenneger til at spille øjnene op i forbløffelse. Publikum blev vækket af trancen og begejstringen ville ingen ende tage.”

Lokalfestival i jazzklubben

Venstrebladet (ove): ”Der blev lørdag budt på jazz i lange baner, da Holbæk Jazzklub havde inviteret til lokalfestival. Der var flere uprøvede kræfter blandt de bands, som var med på programmet, og de fik her chancen for at vise, at der er masser af talent på vej.

Programmet strakte sig over det meste af et halvt døgn, fra midt på eftermiddagen til godt midnat, hvor det ene band, alle med lokale rødder, afløste det andet på Elværkets intimszene. Formanden for Holbæk Jazzklub, Flemming Højmann Hansen, ser lokalfestivalen, der blev afviklet for første gang,

som et supplement til den traditionsrige Holbæk Jazzdage. Denne festival holdes på Underhuset i dagene 5.-7. juni.

Efter en lidt tyndt besat publikumsside på Elværket lørdag eftermiddag kom der senere hen flere til. I alt kiggede omkring halvandet hundrede mennesker indenfor i løbet af dagen og aftenen.

Hovedparten af de optrædende var nogle, som ikke tidligere har optrådt så meget, og der blev også budt på flere musikalske nyskabelser. I Corcovado, der spiller en slags latin-brasil, var der nærmest tale om en slags debut i denne genre for sangeren Helle Nerup, og gruppen havde Lars Albertsen fra Stan Gets In Your Eyes med som gæstesolist på tenorsaxofon. Helle Nerup var senere også på scenen sammen med Mads Strandgaards Trio. Mads Strandgaard, tidl. Holbæk, nu København, spiller også i Jazzkla, der er en spændende kombination af jazz og klassisk, og trio'en optræder med egne kompositioner. Jesper Ankjærs Kvartet var også på programmet, men det blev i stedet til en duo med piano og guitar, da eksamenslæsning havde forhindret et par i at stille op.

En anden gæstesolist, Jens Søndergaard på altsax, stillede op sammen med Nite & Day, og det satte ekstra skub i tingene. Four And More imponerede med et alsidigt talent inden for fusions-jazz-rock, og bandet fik megen publikumsopmærksomhed.

At lokalfestivalen er et alternativ til den mere etablerede Holbæk Jazzdage var det yngste band, Twas, med medlemmer i 19-20-års alderen, et godt eksempel på. De havde et meget personligt musikvalg og spillede kun danske kompositioner, bl.a. et par Palle Mikkelborg-numre.

Festivalens sidste band var i modsætning til de fleste af de øvrige en ren professionel trio, nemlig Sophisticated Ladies. Pigetrio'en kom ind i billedet fordi bassisten Helle Marstrand er tidligere holbækker, og trio'en leverede en flot afslutning på en god dag. Sophisticated Ladies spillede ligeledes op til en afsluttende jamsession, hvor også enkelte andre musikere end dagens tidligere optrædende var på scenen (blandt andet Ole Kirk-Ejsing på tenorsaxofon).

Holbæk Jazzklub har fået støtte fra Den Danske Jazzkreds til lokalfestivalen, som Flemming Højmann Hansen regner med bliver gentaget.”

1997 bød også på

When Granny Sleeps og Ray Anderson, Emborg/Larsen Quintet, Jan Kaspersen Kvintet, Crossover Nonet Project, Ok Nok Kongo, Mad Cows Sing, Embla Nordic Project og Foo Birds.

1998:

1998 – og Doky igen igen

Venstrebladet (hm): ”Jazzens danske stjernes kud. Niels Lan Doky trak fuldt hus på Elværket på en tirsdag. Selv om det i aften var overskyet over Holbæk, så meteor-regnen forblev gemt bag skydækket, var der masser af stjernes kud til de omkring 150 tilskuere, der var så heldige at have billet til koncerten med Niels Lan Doky Quartet på Elværkets Intimscene.

Flere måtte gå forgæves til koncerten, som i løbet af i går var blevet fuldstændig udsolgt.

Det er tredje gang på tre år, at Niels Lan Doky besøger Holbæk, og Jazzklubbens formand Flemming Højmann Hansen tillod sig i sin introduktion nu at kalde det en tradition, at den internationalt kendte danske jazzpianist Niels Lan Doky lægger vejen forbi Holbæk, når han tager ud på turné.

Publikum, der sad tæt i den lille sal, fik en flot lang koncert med de fleste af numrene fra den nye cd – som for en stor dels vedkommende var nogle af vor tids største pophists udsat for jazz – og det var en oplevelse at høre kvartetens udlægning af blandt andet popkongen Michael Jacksons Fever, Peter Gabriels rockende Sledge Hamme og Prince's kanonhit Kiss.

Besætningen, som Doky havde med til Holbæk, var lig de musikere, som optræder på hans seneste cd. Den fantastiske svenske bassist Lars Danielsson, som Doky har spillet sammen med de seneste otte-ni år, gav perfekt modspil til Dokys legende anslag på Intimscenens store flotte Yamaha Grand Flygel. En oplevelse var især den franske percussionist Xavier Desandre-Navarre, som kunne frembringe de mest utrolige lydbilleder, blot ved hjælp af klap og knips med fingrene eller et par løse slag på kinderne. Også hans helt specielle fløjtekæde var med til at skabe spændende historier i musikken. På trommer sad amerikaneren Jeff Boudreaux – tidligere FBI-agent fra New Orleans! – og førte sikkert de mange improvisationer frem til mål.

Efter to lange og flotte sæt, hvor alle musikerne hver især havde fået lov at give eksempler på deres musikalske kunnen, måtte Doky og vennerne give det begejstrede publikum et ekstranummer, før de fik lov at slippe. Koncerten i Holbæk var første stop på en to uger lang Danmarks-turné, som i det nye år fortsætter ud i den store verden med koncerter både i Japan, Amerika og Australien. For Holbæk Jazzklub var det en stor succes at kunne fylde Intimscenen en tirsdag aften, og formand Flemming Højmann Hansen håber, at traditionen med Doky på Elværket vil kunne leve i mange år endnu.”

Den kom til at vare et enkelt år mere!

*World*Jazz*Festival 1998*

Venstrebladet (kimb): ” Holbæk Jazzklub serverede fire portioner rytmisk kræse for en begejstret sal med plads til mange flere. Med weekendens World Jazz Festival fik unge og modne elskere af internationale rytmer, fulde af nye og spændende afsæt, en enestående chance for at møde en større og nyere jazzverden, end vi kender.

Glade og opløftede blev de, der overværede de fire koncerter, mens andre er gået glip af noget særligt – måske af det, de ofte savner, og derfor søger efter.

En kvalitetsmæssig og organisatorisk bedrift var weekendens fire vægtige bud på rytmisk verdensmusik, som Holbæk Jazzklub magtede at præsentere for byen og egnen på intimsenen øverst i Elværket. Alene opstilling og lydprøve til flere af de fire koncerter var noget af en kraftpræstation for musikere, lydmand og for jazzklubben medhjælpere.

- Aldrig har vi i klubbens historie set så meget rytmisk, blankt og glimtende isenkram samlet her på scenen på én gang, sagde klubbens formand Flemming Højmann Hansen allerede fredag aften i sin velkomst, mens han forsøgte at stå lige på de sidste kvadratcentimeter af den fyldte scene.

Foran ham et spændt jazzpublikum med billet til et selvvalgt antal af de i alt fire koncerter med verdensmusik. Og bag ham, et rigt opbud af vor tids fantasi- og drømmefyldte lydgivere, der om lidt skulle håndteres ”fremtidigt” af Marilyn Mazur’s Future Song.

Men man kan ikke læse sig til jazz- og rytmeoplevelser. Og nedfældede ord om oplevelser kan, sammenlignet med disse, kun være fattige henvisninger til, at de har fundet sted. Som med andre moderne kunstarter, skal også ny verdensmusik ses og høres i et rum fra en scene.

Denne musik danner stadig nye former og er ikke envejskommunikation. At skabe og udbrede den sker i et fælles rum: det, der opstår mellem de udøvende og de oplevende modtagere. Det er nødvendigt for musikerne at få tilhørernes levende modspil.

Fortællende musik

Som de tre andre grupper under festivalen lader Marilyn Mazur’s Future Song sig ikke sætte i defineret bås eller kategori. Alle grupper har det til fælles, at de vil fortælle, men det er noget højst forskelligt. Der er i musikken meget beretning og forløb, med skift undervejs i stemning og fortælle måde.

Hos Future Song er flere numre afsluttede cykliske fortællinger, der er indrammet, som alle gode fortællinger er det. Vi tages med ved hånden til rejser i fjerne egne, hvor musikkens klange fortæller om styrke, kraft, forførelse og trylledrik. I musikkens sprog stiller Marilyn Mazur det fineste tynde væv op overfor den farligste bidende og grove dyriskhed. Glasagtige og tynde blå-hvide udtryk bliver efterfulgt af tarmskrigende udladninger. Vulkaner, der bliver ved med at flyde over. Det hele er utrolig præcist udført, samtidig med, at der er en enorm frihed i musikken.

En guitarist med rig ro

Den amerikanske guitarist John Abercrombie sad lørdag aften forrest på scenen som gæst hos Lars Møller Group. Koncertens to sæt formede sig støt stigende mod et højt udviklet og præcist udtryk frem til de to fænomenale og ekvilibristiske slutnumre, hvor enhver af de fem gav sig totalt til det samlede udtryk.

Undervejs på gruppens musikalske invitation til rejse befandt vi os flere gange i henførende Ravi Shankar tilstande, i meditative samklange mellem musikerne. Abercrombies soli er heftige og intensive eller fyldt med rig ro og hengivelse, der forplanter sig til musikerne omkring ham. I et nummer tog han en følsom og tæt solistisk pardans med hver af de fire andre. Og med ét fører gruppen os fra et heftigt samlet udtryk og lige over i en legende cirkusmusik fuld af bip-bop passager. Andre numre rummede stor skønhed i entonig samklingende melodisk hengivenhed. Ikke mærkeligt, at de fem med publikums seje og vedvarende applaus blev tvunget tilbage til scenen for et ekstranummer.

Rummelig identitet

Det var nu tilfældet ved alle fire koncerter, selv om tilskuertallet dalede fra fredagens og lørdagens 80-100 gæster hver gang, til knap det halve både søndag eftermiddag og aften. Begge gange var publikummet yngre end ved de to første aftener.

At ungdom nu med gruppen Wombat fyldte det tidligere nævnte fælles oplevelsesrum af musikere og tilhørere, betød ingen forringelse af hele koncertrækkens gennemgående træk. Wombat har, som de andre i den ny verdensjazz, det hele med: leg, fantasi, humor, og fylde i klang, i form, og i stemninger. En international sammensat identitet, der ikke betyder forvirring, men derimod stor og befriende rummelighed.

Det er tegn, som lover godt for mulige nye møder i fremtiden – også musikalske – på tværs af tidligere skarpe skel i verden. Kom og oplev hele verden i musikken og rytmens globale sprog.

Musikkens broer

Rytme medfører ofte dans. Det sidste orkester i aftes var Dos Mundos, to verdener, der gennem musikken bygger bro mellem det latinamerikanske og det skandinaviske. Den raffinerede blæser- og strygerinstrumentering kendt fra tangoorkestre gav rige klanglige og rytmiske udfordringer til ørerne, der lod sig udvide.

Arvegodsset er tango, samba, bossa nova og flamenco og tonearten er ofte i mol. Men så leges der vidt med form og indhold fra vor del af kloden, og der opstår brydninger, som ofte indfører spændende nyt. Kaos bliver musikalsk taget med, og det er med til at vise, hvori skønheden består. Igen en koncert med musikkens mange fortællinger i soli som i vokal. Og vi fik lov at opleve Trine-Lise Værings sensuelt tragiske solovokal til Palle Windfeldts spanske og velklingende guitar. Tak til Holbæk Jazzklub og til de fire afteners scenekunstnere for at bane nye veje på den rytmiske musiks område.”

En tak mere blev modtaget fra Lars Møller efter den fremragende koncert med hans kvartet og John Abercrombie: ” Hej Flemming. Hermed en lille note med tak for sidst. Vi havde en virkelig dejlig

koncertoplevelse med fin lyd, dejlig mad og på alle måder prima behandling. Det var også mit indtryk, at publikum havde en fin oplevelse, og vi var i bandet ikke i tvivl om, at vi spillede turnéens bedste job hos jer.”

Og en verdensmusikfestival oveni hatten!

Venstrebladet (kimb): ” Grænseløse rytmer og verdensmusik. Ny jazz trak ca. 300 til koncerter på Elværket. Holbæk var fredag og lørdag aften endnu en gang centrum for en sand rytmisk kraftudfoldelse: nyere og vidtspændende jazzmusik i verdensklasse med stærke etniske forgreninger og traditioner. Det regionale spillestedsprojekt bragte med fem koncerter på Elværket de store kontinenters rytmer til Nordvestsjælland.

For tre uger siden åbnedes døre og ører for fire internationalt kendte rytme-ensembler under de tre dages ”World Jazz Festival”. Fyldt var scenerne med musikgrej, opladt med nye rytmer og klange var intims scenen, men ledige forblev dengang en del af husets stole.

Denne weekend viste, at mange flere nu har opdaget, at der for tiden her i byen spilles verdensjazz, som man ellers sjældent oplever. Weekendens største magneter var fredag den danske Pierre Dørge og hans New Jungle Orchestra (NJO), anerkendt i store dele af den internationale jazzverden gennem flere år, og lørdag Lelo Nika med hans rumænske Balkan Group, en utrolig harmonikaspiller, som for sit hvirvelvindstempo og spilleteknik har modtaget internationale priser. Forinden leverede lørdag den brasilianske fødte sangerinde Silvana Malta med sin gruppe en række elegante og sensuelt swingende brazil-standards i både iltet tempo og også i det mere dybt dvælende.

Sammenlagt samlede de to dage omkring 300 tilhørere, og de fik også fra Elværkets store scene serveret inciterende og smægtende cubansk salsa, rullende ghanesisk afro-soul og reggae dagen efter.

Blomsterjungle

Allervarmest var det fredag aften på loftet foran intims scenen, hvor pladserne var mere end fyldte, og hvor folk stod ud på trappen. El-guitaristen Pierre Dørge og hans otte andre junglerytmetroldmænd leverede en formidabel koncert af legende rytmer og stadig stigende bevidsthedsudvidende klange, temaer og forløb. Orkestret, der nu har præsteret 13 cd-indspilninger – den sidste er ”China Jungle” – har et blomsteragtigt, kontrolleret greb om det samlede udtryk. Som en vækst, der – fuld af kraft, men alligevel spirende – folder sig ud, bryder temaer, rytmer og klange frem på en sjælden naturlig og autentisk vis. Det er betagende at opleve en så høj grad af her-og-nu-koncentration, der magtfuldt, men inderligt, producerer og leger med improvisation og struktur.

Vi hørte enkelte syv-otte år gamle numre i nyspiret udgave og dertil seks numre fra Kina-pladen. De ni musikeres fælles klanglige spændvidde er kolossal og imponerende. Her er frit fabulerende boblen fra blæsernes rørblade afløst af stordrivende band-swing, der går over i latinamerikansk stil og temaer fremført over nye, skæve takter. Men også den helt enkle skønhed viser junglefolket som f.eks. i Bent Clausens ”Clear As a Bell”.

Der er fysiske grænser for vor hørelse og vores evne for musikalsk-rytmisk opfattelse, men NJO går stadig nye veje, og gennem sit spil udvider orkestret dette felt indenfor grænserne, som derfor forekommer grænseløst. Når vi – som denne fredag aften – får lov til at rumme alt det musikalsk-etniske, også fra Kina og flere dele af Asien, fører musikken vort sind og vore ører mod det globale.”

Holbæk Jazzklub gennemførte verdensmusikfestivalen i samarbejde med Musikklubben "Værkstedet" og Holbæk Kommunale Musikskole med støtte fra Rytmask Center Holbæk (regionale støttekrone fra kommune, amt og stat).

JazzVisits 1998

Der var besøg af den forrygende cubanske trommeslager Ignacio Berroa, som spillede med bassisten August Engkildes Band of Inner Urge.

Og så var der ægteskabeligt jazzmusikalsk topmøde på intims scenen. Venstrebladet (pow):

"Fyldt med musikalske vitaminer - amerikansk plets kud i Holbæk Jazzklub i aftes

Det var synd for jer, der ikke var der. Det var heldigt for os, der var. Helt oppe under tagspærrene, hvor Intims scenen på Elværket dannede ramme om det amerikanske komponist- og musikerægtepar Carla Bley og Steve Swallow i tæt samspil med The Jazz Visits Orchestra.

Med skæve musikalske vinkler, humor og ren creme for øregangen skabte de otte musikere tilsammen et lyd mæssigt tapet af afslappet vellyd. Som havde de aldrig bestilt andet.

Carla Bley's klaverspil og Steve Swallow's elbas fik aldrig lov at dominere koncerten eller tage pusten fra The Jazz Visits Orchestra. Den til lejligheden dannede gruppe, der bestod af Claus Waidtløw, altsax, Jesper Riis, trompet, Jacob Riis, trombone, Bob Rockwell, tenorsax, Jacob Christoffersen, orgel samt Frands Rifbjerg på trommer var fremragende med.

Carla Bley indledte koncerten med en solo på klaveret, derefter satte Steve Swallow følsomt ind på elbas, mens saxofoner, trompet, basun, elorgel og trommer rullede en tæt pakket klangbund ud under musikken. Tilbagelænet jazz, der fik velværet til at brede sig i hele kroppen og publikum til at bryde ud i spontane klapsalver.

Indledningen blev fulgt af nummeret "A Way", som Steve Swallow skrev for flere år siden. Mens Claus Waidtløw slap altsaxen løs i en hæs snerren, gled tonerne stille over i en strøm af vellyd fra de øvrige musikere.

Og sådan fortsatte det koncerten igennem. Samspillet mellem de otte musikere var så tæt og sammenhængende, at det flere gange lød som om instrumenterne snakkede, flirtede og drillede hinanden. Klaver og elbas bød hinanden op til dans, mens trompet og trækbasun udfordrede hinanden til hanekamp. Hver især malede musikerne deres egen personlige klangfarve på den musikalske palet.

Det var lazy jazz til ro, afslapning og fordybelse, men også infernalsk kaos, der mundede ud i en flyvende strøm af melodiske toner. En doven slentretur gennem støvregn og storbylarm. De 150 publikummer fik en oplevelse ud over det sædvanlige med hjem i aftes".

JazzPar Priskoncert med Jim Hall

Den amerikanske guitarist Jim Hall blev den glade modtager af JazzPar Prisen 1998. I marts-april 1998 arrangeredes for niende gang det årlige Projekt JazzPar. Dette projekt har med sin enestående karakter i løbet af de første otte år ikke alene placeret sig solidt i det danske musikliv, men har også opnået betydelig og positiv opmærksomhed verden over. Mediedækningen i presse, radio, TV osv. har været omfattende. Projektet er centreret omkring den årlige uddeling af JazzPar Prisen på 200.000 kr., verdens største internationale og regelmæssigt uddelte jazzpris. Projektet har gennem årene været med til at skabe nye musikalske muligheder og stimulerende udfordringer for både

udenlandske og danske musikere. I en frugtbar vekslen mellem hyldest og kreative eksperimenter. Samtidig har JazzPar på eksemplarisk vis sat fokus på jazzen som en væsentlig og uundværlig kunstform i vor tid. Modtageren udpeges af en komite, hvori førende jazzeksperter fra forskellige lande skiftevis har sæde. JazzPar Projektet har Skandinavisk Tobakskompagni som enesponsor – og idémand og initiativtager til prisen var Arnvid Meyer, gennem mange højt skattet jazzmusiker og organisator/ildsjæl, og det er stadig ham og sønnen Cim Meyer, der via “Jazzkontakten” står for projektets afvikling.

Holbæk Jazzklub blev af Cim Meyer tilbudt at arrangere en af tre priskoncerter med den verdensberømte jazzguitarist på Elværkets scene i store sal. Det blev jazzklubbens mest ambitiøse arrangement til dato. Jazzinteresserede holbækkere og nordvestsjællændere fik en oplevelse af det helt store.

Hovednavnet Jim Hall spillede denne aften med en kvartet, der også rummede et af tidens allermest hotte saxofonnavne, amerikaneren Chris Potter, den amerikanske trommeslager Terry Clarke og den danske bassist Thomas Ovesen - og endvidere oplevedes prismodtageren i dobbeltkvartet med det kendte klassiske strygerensemble Zapolski Kvartetten samt i duo og triosammenspil. Hans optræden på Elværket, som musiker og komponist, beviste at de store musikalske kvaliteter, der har gjort ham til en af jazzhistoriens højest respekterede personligheder, stadig var intakte. En lavmælt, fortættet musikalsk stjernestund blev det ikke alt for talstærke publikum vidne til. Selvom hans spil, der er præget af eftertænksomhed og understatement, ofte overdøves – ved overfladisk lytten – af mange af hans højtråbende og hurtigspillende instrumentkollegaer, er der ingen tvivl om hans enorme indflydelse og betydning - også for mange af tidens fremtrædende yngre guitarister. En yderst fortjent modtager af JazzPar Prisen.

Og der var meget mere musik til jazzfolket med Erling Kroners Dream Quintet, der spillede op til argentinsk tango i jazzudgave. Ikke mindre end to af verdens største navne inden for det område spillede med: de argentinske tangomestre Dino Saluzzi på bandoneon og Qiuque Sinesi på guitar. Fejende flot musik!

Der blev tale om en lang og spændende koncertaften, hvor der var en enestående mulighed for at høre virkelig spændende og bredtfaavnende musik af en klasse, som man ellers skal rejse langt efter. Koncerten blev præsenteret af DR's Peter H. Larsen – og optaget af Danmarks Radio. Efterfølgende kunne man høre uddrag fra koncerten i radioens P2 – ligesom enkelte numre indgik i den CD-udgivelse, der er en del af JazzPar Projektet. Arnvid Meyer var tilstede ved koncerten i Holbæk, og han – og Cim - var meget glade for den måde den blev afviklet på.

Arrangementet kom i stand med økonomisk støtte fra den regionale spillestedsforsøgsordning (Statens Musikråd, Vestsjællands Amt og Holbæk Kommune).

Kvinder i jazzen – og lokalfestival

Holbæk Jazzklub lavede nogle temakoncerter: ”Kvinder i jazzen” for at kaste lys på de efterhånden flere og flere kvindelige personligheder i jazzen. Og samtidig havde man det forfængelige håb måske at tiltrække nye publikummere i den anledning.

Dem musikalske ballast var i orden med: Pianisten Maj-Britt Kramers kvartet med den engelske gæstesolist, saxofonisten Andy Sheppard (samtidig JazzVisit-besøg), pigegruppen Sisters og Marie Bergman & Blood of the Rose, men en blivende ændring i publikumssammensætningen/tilstrømningen var svær at få øje på.

Lokalfestivalen blev gentaget som sæsonafslutning i maj måned med pæn succes – deltagelse af ikke mindre end tre rytmiske kor sørgede for pænt fyldte lokaler.

Gerswinturné fik fornem start i Holbæk

”Faschinating Rhythm” var et af de slutnumre, som jazzsangerinden Cæcilie Norby og Radioens Big Band gav på Elværket i Holbæk lørdag aften. Det kan også passende være et udtryk for aftenen som helhed efter den første koncert i en koncentreret landsturné i anledning af 100-året for komponisten George Gerswin’s fødsel.

Under ledelse af en kapacitet på området, amerikanske Jim McNeely, gav Radioens Big Band prøver på sin store, velkendte kunnen som et af Europas bedste big bands. Jim McNeely, der til efteråret tiltræder som chefdirigent for orkestret, begyndte for tre måneder siden at arrangere flere af George Gerswin’s numre til danmarksturneen.

I løbet af blot en uge har dirigent og orkester fået indøvet de flotte arrangementer, der lørdag aften bjergtog publikum i en fyldt sal i Elværket. Der var solgt ca. 300 billetter i forsalg, og desuden blev der solgt godt en snes stykker ved døren, så der var ikke plads til flere.

Første halvdel af koncerten var også en oplevelse, men efter pausen løftede musikken sig rigtigt, og publikums applaus blev stærkere og stærkere, som aftenen skred frem. I anden halvdel indeholdt programmet også et nummer som Jim McNeely selv har skrevet, inspireret af George Gerswin’s musik. Det var et langt, flot nummer, der gav plads til orkestrets dynamik og flere solistoprædener undervejs.

Cæcilie Norby, en af de største danske sangere inden for jazzen, medvirkede på flere af numrene i løbet af aftenen, der sluttede med et par ekstranumre. Her satte Jim McNeely, der oprindeligt er pianist, sig til klaveret. Sammen med Cæcilie Norby udgjorde han en duo, der gav Gerswin-nummeret ”You can’t take that away from me” på fornem vis”. (ove, Venstrebladet).

Band-leder inspireret i Holbæk

”For over 30 år siden var han bestyrelsesmedlem i Holbæk Jazzklub, og det blev basis for det, som Peter H. Larsen siden har beskæftiget sig med. Lørdag aften var han igen i Holbæk Jazzklub, denne gang som orkesterchef for Radioens Big Band.

Peter H. Larsen var som meget ung med i bestyrelsen i Holbæk Jazzklub, der da holdt til på Hotel Isefjord. Det var i årene 1963 til 1965, i en periode som næstformand, inden han i 1965 flyttede fra Holbæk. Her bor hans mor, Inger Larsen, i øvrigt stadig i Hørhaven.

Peter H. Larsen var journalist, med speciale inden for jazzmusikken, inden han i 1992 blev leder af jazzredaktionen på P2. Samtidig blev han leder, orkesterchef, for Radioens Big Band. Som orkesterchef tager han sig ikke af det musikalske, men derimod at tilrettelæggelsen af f.eks. indspilninger og turnéer, og her er bl.a. fem koncerter i Kina til efteråret i støbeskeen.

Peter H. Larsens fortid i Holbæk har nok heller ikke været uvæsentlig for, at der blev i Holbæk Jazzklub, Gerswin-turnéen blev indledt. Klubben nuværende formand, Flemming Højmann Hansen, har endda siddet i bestyrelsen sammen med ham dengang tilbage i 1960’erne. Han har dog været ude af bestyrelsen i en årrække, inden han vendte tilbage for ca. 3 år siden. Peter H. Larsen

gav før koncerten med Radioens Big Band og Cæcilie Norby lørdag aften en introduktion, og han sagde bl.a., at Holbæk Jazzklub var basis for det, som han siden har brændt for.

Flemming Højmann Hansen er glad for, at Holbæk Jazzklub fik mulighed for at præsentere koncerten i anledning af Gershwins 100 år. Vilklårene var mere favorable en normalt, for ellers ville en så forholdsvis lille klub ikke have mulighed for at engagere et band med op mod 30 musikere og teknikere. Formanden regner med, at klubben får et lille overskud ud af koncerten.

Publikums sammensætning lørdag aften var noget bredere end normalt, bl.a. var aldersspredningen større end vanligt.” (ove, Venstrebladet).

NHØP og venner i jazzhumør

”Intimscenen på Elværket levede op til sit navn. Der var lagt op til noget stort søndag aften på Elværket, da Niels Henning Ørsted Pedersen slog bassen an sammen med sine to musikalske venner Ulf Wakenius på guitar og Jonas Johansen på trommer.

Og Holbæk havde fanget melodien. Intimscenen på førstesalen var fyldt, derfor måtte et par enkelte jazzinteresserede tage til takke med at stå op i indgangen for at få deres del af den musikalske adventsgave. Der bredte sig hurtigt en veltilfreds stemning i stearinlysenes skær, mens de tre musikanter foldede sig ud. Det blev en aften med stor musikalsk spændvidde, med alt fra glade brasilianske sambarytmer og rockende guitarsoloer af Ulf Wakenius til melankolske og grædende jazztoner fra NHØP’s bas og heftigt overraskende trommespil af Jonas Johansen.

Efter pausen varmede trioer op for publikum ved at spille ”I skovens dybe stille ro”. Et bevægende nummer, der nok kunne få hjertefrekvensen ned i tempo, og sende tankerne på langfart – væk fra hverdagens stress og jag.

Det er tre år siden, Niels Henning Ørsted Pedersen, Ulf Wakenius og Johans Johansen sidst gæstede Elværkets intimscene, og måske kunne man sende et ønske om, at der ikke behøver gå tre år igen – for NHØP, hvor var det godt.” (børsmose, Venstrebladet).

1998 i øvrigt

To fine klavertrioer – meget forskellige i udtryk - spillede også op på intimscenen. Samme aften! Svenske Jacob Karlzon trio og danske Carsten Dahl trio. Og så var der koncerter med musik i jazzens grænseland med Acoustic Guitars og med The Ole Theill Experience.

1999:

Reserven der blev matchvinder

Det var den spanske flamenco- og jazzpianist Chano Domingues, der skulle have spillet i februar. Men han måtte melde afbud, fordi han var taget hjem efter et fald på Københavns glatte fortove, hvor han fik en revne i højre albueled.

I stedet var det den blot 22-årige danske pianist Poul Reimann, der trådte til. Knap 50 mennesker mødte op, og det var egentlig meget pænt til et afbudsarrangement. Med var også Thomas Ovesen på bas og Jonas Johansen på trommer. Reserven Poul Reimann gav publikum en forrygende oplevelse, og han viste, at han er en musiker med megen virtuositet og teknisk overskud. Han er klassisk uddannet pianist og begyndte allerede at spille som otte-årig, og den klassiske opdragelse præger stadig hans jazzmusik. Trioen havde kun haft én offentlig optræden før, og det var på Den Rytmske Højskole i Vig. Men det er professionelle musikere, så de fandt hurtigt hinanden i et

formidabelt samspil. Omkring halvdelen af programmet var Poul Reimanns egne numre, blandt andet to solo-klaverstykker. Det ene var et flot, langsomt nummer med titlen ”Home”, mens det andet var en rytmisk sag, inspireret af russisk musik og caribiske rytmer, der var kombineret på en speciel måde. Programmet indeholdt også en del jazznumre med kompositioner af Thelonius Monk, Miles Davis og Horace Silver. Ekstranummeret var en jazzarrangeret udgave af Rimsky-Korsakovs ”Humblebiens flugt”.

Reserven blev altså en slags matchvinder – men han havde også to af de allerbedste rytmefolk bag sig. Trioen fik også lov at overtage den planlagte TV-optagelse med Chano Domingues.

*World*Jazz*Festival*

Venstrebladet (Kaj Ove Jensen) skrev: ”Flot jazzfestival i Holbæk. Jazzklubben havde fem koncerter med varieret udbud. Eneste minus var, at der godt kunne have været lidt flere tilhørere. World Jazz Festival var det pompøse navn for festivalen, og navnet ”verdensjazz” skal signalere, at der er tale om rytmisk musik, der ligger på kanterne af jazzen. Rytmisk musik, der i flere betydninger sprænger grænser: stilarter og genrer, besætninger og forløb, kontinentale og kulturelle traditioner, melodi- og motivmateriale, figurer, tonearter og klangtraditioner – alt blandes her i en skøn, overraskende og fornyet cocktail.

Rammerne er virkelig vide: i blandingen bliver nye veje konstant afprøvet. Snart lægges vægten på det raffineret, klanglige, snart på det hidsigt tempoprægede, på det etnisk overraskende, det mere lyrisk indlevende eller på det utroligt humoristiske.

Grænseoverskridende – og dejligt befriende – blev det.

Der blev lagt ud fredag aften med en koncert med The Ethnotronic Beat, som spillede en blanding af jazz og techno. Der var ca. 40 tilhørere, og de fleste af dem var unge, for det er nok mest den aldersgruppe, musikken henvender sig til. De unge var da også begejstrede for koncerten, mens de mere traditionelle jazz-lyttere nok var lidt skuffede over den stillestående musik og gerne havde set nogle tempovariationer.

Lørdag eftermiddag var der omkring et halvt hundrede tilhørere til Karsten Vogel og Niels Thybo, der spillede flot og poetisk på saxofon og klaver. Det var helt uden forstærkning, og den akustiske musik virkede meget stemningsfyldt på Intim Scenen på 1. Sal på Elværket.

Simon Spang-Hanssen og kvintetten Måneklar, udvidet med en ekstra trommeslager, indtog scenen lørdag aften med lidt flere tilhørere end om eftermiddagen. De to trommeslagere lagde en sprudlende, varieret bund for et godt samspil, bl.a. med Spangs-Hanssens kone, Marianne Bitran, på fløjte.

Den eneste koncert i den store sal var den med bigbandet The Orchestra søndag eftermiddag. Salen var halveret med skillerum, og der var mødt godt 100 tilhørere op. Selv om det er et bigband, spiller The Orchestra intim musik, der spænder vidt, og der er mange unge mennesker blandt musikerne. Der var flere fine soloer, bl.a. af saxofonisten Christina von Bülow.

Spanieren Chano Dominguez – der sidste vinter måtte aflyse en koncert i Holbæk efter at være faldet og have brækket armen i København – og hans to musikere sluttede festivalen af søndag aften. Selv om han regnes for et verdensnavn, er han nok ikke så kendt uden for inderkredsen, og kun godt 50 tilhørere havde fundet vej til koncerten, der blev en helt forrygende oplevelse. Chano Dominguez nærmest dansede på klaverstolen, mens han spillede sine flamencoinspirerede jazznumre. Han fik fin opbakning af Torben Westergaard på bas og Jonas Johansen på trommer, og tilhørerne fik en af de sjældne koncertoplevelser, der sluttede med to ekstranumre og stående ovationer.

Flere af musikerne fortalte, at de er glade for at komme til Holbæk og spille, fordi de altid får god forplejning, og der er en god stemning. Michael Jurcenoks fra Jazzklubbens bestyrelse siger, at man

kræser om musikerne, fordi man tror, det får dem til at spille bedre, og det bekræfter musikerne altså. Formanden for jazzklubben, Flemming Højmann, siger, at det har været en forrygende festival, og det eneste lille minus har været, at der godt måtte have været lidt flere tilhørere. Jazzklubben regner dog med at gentage World Jazz Festival til næste år (med forventet fortsat støtte fra Statens Musikråd, amt og kommune).”

JazzPar Pris koncert igen!

”Jazzinteresserede holbækkere strømmede fredag aften til Elværket i Holbæk, hvor vinderen af dette års JazzPar Pris, den franske pianist Martial Solal, gav koncert ved et stort arrangement, som både bød på Solal i en trioudgave og i samspil med Radioens Big Band.

Det var Holbæk Jazzklub, som for andet år i træk havde fået æren af at stå for den eksklusive jazzbegivenhed på Elværket. JazzPar Pris-vinderen giver i alt tre koncerter i Danmark – i torsdags på Musik- og Teaterhuset i Randers, i fredags i Holbæk og i går søndag på Falkoner Scenen i København, hvor Marial Solal fik overrakt JazzPar Prisen på 200.000 kroner.

Første sæt med Martial Solal var i trio-versionen, hvor Solal blev suppleret af den danske bassist Mads Vinding og den schweizisk/franske trommeslager Daniel Humair, som adskillige gange tidligere har spillet sammen med den 72-årige pianist. Derefter blev scenen lavet om, så der var plads til Radioens Big Bands 19 musikere og deres amerikanske dirigent Jim McNeely. De spillede fem kompositioner skrevet af Martial Solal specielt til JazzPar Pris-koncerten, med Solal selv ved flygelet.

Matial Solal brugte hele registret i big bandet og lod ikke publikum få et øjebliks pause til at puste ud i orkanen af melodier og indfald, som strømmede fra scenen og efterlod salen tavs som graven mellem stykkerne, når klapsalverne var ovre – mens publikum fik vejret.

Inden JazzPar Pris-koncerten havde den danske saxofonist Hans Ulrik fået lov at præsentere sin drømmekvartet, som han selv havde udvalgt til lejligheden. Med på scenen havde Hans Ulrik den svenske bassist Lars Danielsson og den amerikanske trommeslager Peter Erskine samt den ligeledes amerikanske guitarist John Scofield. Drømmekvartetten spillede blandt andet flere af musikernes egne numre og henrykkede jazzpublikummet i Holbæk, som levede med i de mange improvisationer, som de fire musikere generøst gav hinanden lov til at udføre på scenen.” (hm. Venstrebladet).

Der skulle herefter gå 5 år før JazzPar karavanen igen gjorde holdt i Holbæk!

Jazz Visits 1999

Den spændende spanske flamencojazzpianist Chano Dominguez er allerede omtalt under World*Jazz*Festival.

En anden særdeles spændende pianist var også JazzVisit-gæst: Den brasilianske pianist Eliane Elias spillede en drømmekoncert sammen med Mads Vinding og Jonas Johansen (hendes mand, den fremragende bassist Marc Johnson, var med som lyttegæst – og han nød det!). Eliane Elias kan som meget få musikere i verden fremmane så intense følelser hos lytteren, at det er umuligt ikke at blive indfanget i hendes musikalske univers. Hendes formidable musikalitet er enestående - hvad enten det drejer sig om en Jobim-ballade, en gade-samba eller en af de uopslidelige jazzstandards. Det blev en af de allerstørste musikalske oplevelser i klubbens historie.

Jon Balke (Norge) – Bo Stief Special Project var et tredje godt tilbud.

Og så var der besøg af en saxofonlegende: den amerikanske altsaxofonist Phil Woods. Venstrebladet (hm) skrev om det besøg: ”Amerikansk jazz med maner på Elværket. Altsaxofonisten Phil Woods er begejstret for dansk demokrati. Endnu en gang lykkedes det Holbæk Jazzklub at trække fulde huse til Elværket i Holbæk, hvor den verdensberømte amerikanske altsaxofonist Phil Woods fredag aften var på jazzvisit sammen med gruppen Repertory Quartet.

Iført sin karakteristiske sorte læderkasket og skinnende altsaxofon gav den store spillemand publikum en spændende jazzoplevelse.

Sammenspillet med de fire musikere i Repertory Quartet – på trommer Keith Copeland, piano Ole Koch Hansen, tenorsax Bob Rockwell og bas Jesper Lundgaard – fungerede perfekt – især når Phil Woods nærmest legede sig igennem de musikalske improvisationer med drilske udspil til landsmanden Bob Rockwell, der mesterligt svarede gæsten igen på sin tenorsax.

Det var kun anden gang, at Repertory Quartet spillede sammen med Phil Woods, der er på et tre ugers jazzbesøg i Danmark, hvor han blandt andet også har spillet sammen med Radioens Bigband og lavet master class på Rytmask Musikkonservatorium. Og jazzkvartetten gav højlydt udtryk for, at de alle var meget stolte af at spille sammen med den kendte saxofonist.

Phil Woods selv takkede for invitationen til at komme til Danmark og spille.

- Tak fordi I vil bruge jeres skattekroner på det. Jeg er glad for at høre om et land, der støtter den gode musik, og de musikere som skriver og udfører den, sagde han og roste det danske demokrati, som han godt kunne have lyst til at tage med sig hjem.

Efter to timer med swingende professionel jazz kunne mesteren og hans fire musketerer fortjent trække sig tilbage til publikums taktfaste klapsalver efter endnu et forrygende jazzbesøg.”

Niels Lan Doky – for fjerde og foreløbig sidste gang

Venstrebladet (Sten Jørgensen) skrev om det, der skulle vise sig at blive afslutningen på en ”tradition”:

”140 holbækkere kan ikke tage fejl! Der blev leveret fremragende musik i Holbæk i aftes. På spil var for fjerde år i træk Niels Lan Doky, og han trak som ved tidligere besøg i Holbæk fulde huse.

De 140 mennesker – hvoraf flere har været fast inventar de tre tidligere år, hvor den danske verdensstjerne har gæstet Holbæk – fik i aftes nye sider at høre fra den fremragende jazzpianist. Niels Lan Doky er halvt dansker, halvt vietnameser, og på sin nyeste plade – Asian Session – er han gået tilbage til sine asiatiske rødder.

i 1997 blev han inviteret til at spille på Beijing og Shanghai festival. Det blev starten på hans asiatiske eventyr, der kulminerede med udgivelsen af Asian Sessions, hvor han akkompagneres af pianisten og produceren Nguyem Quoc Trung samt sangerinden Thanh Lam, der begge var med i Holbæk i går.

Bandet i aftes bestod desuden af franskmændene Xavier Dessandre-Navarre, percussion, trommeslageren Paul Vertico fra USA (der begge er med på cd'en) og bassisten Jens Meldgaard fra Danmark, der i øvrigt er en af Niels Lan Dokys barndomsvenner. De seks personer leverede en fremragende koncert. Ikke mindst i 2. sæt, hvor den smukke og velsyngende sangerinde Thanh Lam vækkede det bedste i sine medspillere. Det blev til en række forrygende numre, ikke mindst nummeret Bien Cuoi, som publikum fik hele to gange.

Som tidligere nævnt blev det en forrygende koncert i det tætte lille loftrum på Elværket. Musikerne var virkelig varmet op – lidt for meget kan man sige, for udluftningen er ualmindelig dårlig i den intime sal. Det bør der gøres noget ved.”

Det blev der så endelig i 2004 – som det vil fremgå senere.

Gæstesolister

Trioen Jazzkla, med lokale rødder, spillede sammen med Klavs Hovman, der spiller både akustisk og elektrisk bas. Han er desuden komponist og arrangør, og han er Marilyn Mazurs mand. Aftenen var en spændende oplevelse for de omkring fyre interesserede gæster, der fandt vej til det improvisatorisk-rytmiske-jazz-klassiske rum, som er Jazzkla's kendemærke. Trioen består af saxofonisten Sine Christensen, pianisten Mads Christian Strandgaard og percussionisten Mathias Friis-Hansen.

Alle er de først uddannede på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og har så fulgt den mere rytmisk-improvisatoriske vej. Gruppen har udviklet sig meget siden den for få år siden gæstede Holbæk Jazzklub – uden celeber gæstesolist.

Den lokale pianist Jesper Ankjær's Trio m. Jens Søndergaard spillede og bød på et afvekslende, spændende sammensat repertoire for 75 overvejende unge, der fik en god jazzoplevelse. Det var imponerende, hvor godt de spillede sammen, for de havde ikke spillet sammen før - bortset fra, at de havde øvet sammen nogle timer før koncerten. Men Jesper Ankjær er også et kæmpetalent – og gæsten en særdeles erfaren herre!

Det øvrige program i 1999

Der var spændende, utraditionelt musikbesøg fra Italien: I samarbejde med Det Italienske Kulturinstitut præsenteredes Gianluigi Trovesi & Gianni Coscia - to af Italiens mest fremtrædende jazzmusikere. De repræsenterer en original musik knyttet såvel til den moderne jazz som til en række folkemusikalske traditioner og danse hentet fra Italien og det øvrige Middelhavsområde. Fra tango og mazurka til tarantella, men også vals, blues og meget andet.

Der var ikke tale om, at han slog på trommer, han spillede virkelig på trommer: Adam Nussbaum fra USA, som spillede i jazzklubben sammen med Niclas Knudsen på guitar, Ben Besiakow på piano og orgel og Niels Davidsen, bas.

Et halvt hundrede jazzinteresserede havde fundet vej til Elværket, hvor de fik en dejlig aften med en af verdens allerbedste trommeslagere, der spillede med liv og sjæl – og med nerve. Det var en stor fornøjelse at høre ham og de andre musikere.

Tomas Franck Quartet gav en musikalsk oplevelse af de ret unikke. Svenske Tomas Franck er en af Europas bedste saxofonister. Der er stærke kontraster i kvartetens spil, men som udgangspunkt er den store Tomas Franck meget dynamisk, nærmest voldsom i sit spil, der er inspireret af John Coltrane. Indimellem blev der dog også spillet langsomme ballader i numre fra den amerikanske sangskat, der blev serveret med en flot indlevelsessevne. Og Tomas Franck viste her, at han også mestrer det smukke, lyriske.

Tomas Franck blev flot bakket op af pianisten Carsten Dahl, et af de største jazzpianist-talenter herhjemme, trommeslageren Ole Streenberg, der har spillet jazz i 40 år, og den fremragende bassist Lennart Ginman.

Det var er af de arrangementer, som Jazzklubben på forhånd vidste ville give underskud, og det blev også ”opfyldt”. Der var kun mødt knap 50 mennesker op på Elværkets Intimscene . Måske var det konkurrencen fra ni timers program på Danmarks Radios P 2 med hyldet til Duke Ellington eller det gode vejr, der holdt nogle fra at komme.

Lokalfestival

Venstrebladet skrev:

Det blev en lang og livlig dag, da Holbæk Jazzklub lørdag eftermiddag og aften sagde farvel og tak for denne sæson. Ti lokale orkestre og kor medvirkede på Elværkets Intimscene over en halv snes timer. Amatørjazz-festivalen er klubbens måde at støtte den lokale jazz på ved at give dem lejlighed til at vise deres talent. Godt 60 musikere og sangere var med, og de optrådte alle gratis. I løbet af festivalen var der i alt op mod 250 gæster, der kikkede inden for i kortere eller længere tid.

Størst jubel blandt publikum på eftermiddagens program vakte Hush Hush, også kaldet Torben Olsens Pigechor. Hush Hush består af otte piger, en ung mand og Torben Olsen på keyboard, og de synger i mikrofon hver især, hvilket stiller store krav til sangerne.

Aftenens afdeling bestod blandt andre af trioen Unicorn, der havde harmonikaspilleren Kurt Larsen med som special guest - i øvrigt aftenens eneste professionelle musiker. Senere på aftenen kom de nye talenter på banen, bl.a. en gruppe elever fra Musikalsk Grundkursus i Slagelse samt en gruppe fra Holbæk, der spillede flot fusionsmusik. Sekstetten Moo Note fra Den Rytmske Højskole i Vig spillede nok det rene jazz på festivalen. Moo Notes program bestod af de gamle jazzklassikere, udsat for en ungdommelig fortolkning. (Moo Note fik senere på sæsonen helt fortjent deres egen aften i klubben).

Godt midnat gik bandet Hover fra Stenhus-miljøet på scenen og sluttede af med minimalmusik, der skabte en drømmeagtig stemning. Ikke mindst ved den sidste del af amatørjazz-festivalen var der en del unge gæster, mens det tidligere på dagen var mere blandet.

Det er tredje år, Holbæk Jazzklub har arrangeret festivalen, og det ser ud til at være en tradition, der fortsætter.

Alt det andet

Og så var der besøg i jazzklubben af: Trine-Lise Væring Kvartet , Cæcilie Norby Group, Moo Note, Anders Mogensens External Experience, Jan Zum Vohrde Quartet, Nils Vinding Kvartet, The Crossover Ensemble & Zapolski Kvartetten.

2000:

Parat til at føre jazzten godt ind i det nye årtusinde.

Sådan lød det i ”lederen” i klubbens blad/program:

”De økonomiske støttemuligheder som den regionale spillestedsordning har åbnet op for fortsætter lykkeligvis, idet kulturforsøget i Vestsjællands amt videreføres i 4 år.

Det har ellers været næsten for spændende at gå og vente på, om den rytmiske livescene var købt eller solgt. Først i allersidste øjeblik blev der som led i finanslovforhandlingerne sat penge af - og tak for det!

Programlægningen er blevet noget forsinket af den uafklarede situation, men nu er vi klar med en række nye, gode tilbud. JazzVisits, som vi flittigt har gjort brug af, holder en pause, men vender forhåbentlig tilbage (også her er det et spørgsmål om at få fornyet støtteordningerne). JazzPar koncerterne går uden om Holbæk denne gang, men vender forhåbentlig tilbage senere igen (vi har fået stor tak og megen ros for vor måde at afvikle koncerterne på).

Men altså tak for støtten fra Statens Musikråd, Vestsjællands Amt og Holbæk Kommune som er af afgørende betydning for jazzklubbens virke.

Og også denne gang en varm tak til de lokale erhvervsdrivende, der med sponsorater m.v. bakker os økonomisk op, og til Dansk Jazzforbund for tildelt støtte.

Samarbejdet med Holbæk Kommunale Musikskole/Tom Greenfort, der administrerer den regionale spillestedsordning – og Musikhus Elværket - er vi fortsat glade for.

For at tilgodese krav i forbindelse med støtteordningerne, men også af administrative grunde, ændres billet- og kontingentordningen. Fremover opkræves et helårligt kontingent på 75 kr. - dog kun 25 kr. for unge under 21 år og unge med studiekort (tidligere var kontingentet 20 kr. årligt – og man skulle være medlem for at komme ind til klubbens arrangementer). Samtidig indføres en særlig medlemsbilletpris - normalt 20 kr. under ikke-medlemsprisen (og forsat herudover en særlig ungdomsrabat). Grundlaget for klubbens eksistens ligger fortsat i en stor medlemsskare.

På gensyn i det nye årtusinde.”

En vigtig brik i det spændende puslespil, det er at drive jazzklub var heldigvis også på plads: Gert Jensen havde på fornem vis overtaget hvervet med at sørge for det lydmæssige under jazzklubbens koncerter - som den sikre, ubestikkelige og lydhøre ankermand. Og det er han endnu ved indgangen til jubilæumsåret.

*World*Jazz*Festival 2000*

Holbæk Jazzklub forsøgte sig for første gang med at brede sin World Jazz Festival, der blev holdt for fjerde gang, ud over flere weekender. Det bragte nu ikke besøgstallet op!

Der var sammensat et meget bredt program, der antydede nogle af de retninger, jazzen kunne tænkes at bevæge sig mod i det nye århundrede.

Under festivalen præsenteredes Bo Stief, der kom som en del af trioen Dream Machine (der også rummede guitaristen Poul Halberg), og det blev en god oplevelse for de 50-60 tilhørere. Bo Stiefs drømmemusik har sin helt egen ånd, og det er ikke egentlig jazz, men det er dog farvet af hans jazzbaggrund.

En helt anden slags musik var på programmet, da en anden trio – Anker, Friis og Dørge – afspejlede mangfoldigheden af muligheder i jazz og dét, der ligner. Det var fri improvisation, der stillede store krav både til lytterne og udøverne, og indimellem kom de også på vildspor. Den utraditionelle avantgardemusik var spændende, men som det ofte ses med meget eksperimenterede musik, valgte fem-seks af tilhørerne at forlade etablisementet undervejs. I anden afdeling faldt musikken mere til ro, og det blev en utrolig mættet, spændende oplevelse, som vakte begejstring blandt de få tilbageværende!

Face to Face, en international kvintet under ledelse af den danske trompetist Flemming Agerskov, optrådte for ca. 50 tilhørere. Det var mest musik skrevet af Flemming Agerskov selv.

Lyrisk og luftigt med nordisk folketone og æteriske ballader vakte publikumsjubel, så gruppen måtte give flere ekstranumre.

The Crossover Ensemble og sangerinden Trine-Lise Væring optrådte med ”Korn i natten”, en nykomponeret sangcyklus med musik af Jakob Davidsen, som spiller tangentinstrumenter i og er leder af The Crossover Ensemble, og tekster af den danske digter Paul La Cour. Musik, der bygger bro mellem moderne kompositionsmusik og jazz. Tilhørertallet omkring de 50.

Festivalens mest overraskende koncert var med Susie Hyldgaard og hendes gruppe. Her fik tilhørerne øjnene op for, at hun er en dansk stjerne – med internationalt potentiale. Hendes udtryk er dybt personlig singer/songwriter-musik i grænselandet til jazzen. Omkring 75 lyttede begejstret. Endelig var der ikke så mange, der overværede et dansk/norsk jazzmøde i gruppen Niels Balle/Solveig Høye Group.

Museumsjazz – en ny tradition!

I samarbejde med Holbæk Museum påbegyndtes - med uundværlig økonomisk støtte fra Holbæk Kommune - en sommerjazzbegivenhed i byen. Jazz i museets utroligt dejlige gårdhave.

Venstrebladet (Margit Pedersen) skrev om den første koncert:

”Museumsgård perfekt til afslappet jazz.

Kristian Jørgensen Quartet spillede uforpligtende og swingbaseret jazz for knap 100 holbækkere. Med flot solskin, caféstemning og afslappet uforpligtende jazz startede Holbæk Jazzklub sæsonen søndag eftermiddag i museets gård. Kristian Jørgensen Quartet spillede nøjagtigt så uhøjtideligt, som stedet lægger op til. Men tag ikke fejl, musikkens kvalitet fejlede intet. Det var musik af høj klasse leveret af knalddygtige musikere. Med sig havde violinisten Kristian Jørgensen klaverspilleren Søren Kristiansen, bassisten Ole Skipper Moesgaard og trommeslageren Svend Erik Nørregaard. Første sæt var afvekslende og bød på swingmusik a la Svend Asmussen med Kristian Jørgensens egen og mere moderne lyd. Andet sæt udviklede sig til et lille show anført af trommeslageren Svend Erik Nørregaard, der sjældent er højtidelig en hel koncert. Det hele blev mere løssluppet, men bar stadig præg af musikernes dygtighed.

Kristian Jørgensen har før gæstet Holbæk Jazzklub, første gang med Tangoorkestret og senere med egen kvartet.

Det var museumsleder Lene Floris og jazzklubbens formand Flemming Højmann, der sammen fik ideen til at udnytte museumsgården til en hyggelig musikeftermiddag. Det fungerede så godt, at der nok bliver to arrangementer hvert år – et i maj/juni, som slutter jazzklubsæsonen, og et i august, som starter sæsonen.”

Lokalfestival for fjerde år i træk

Venstrebladet (Marianne Povelsen) skrev bl.a.

”Dygtige lokale musikere gav solen kamp til strengen.

Selvom det flotte majvejr trak en del publikummer andre steder hen, cirkulerede omkring 150-200 mennesker alligevel gennem lokalet i Elværkets intimszene i løbet af eftermiddagen og aftenen.

Selvom der var varmt i det lavloftede lokale, blev festivalens første gruppe ”Sangskaderne” fulgt til dørs af en taktfast klappen, efter at de havde fyret det svære Chick Corea-nummer ”Spain” af. Koret blev for første gang akkompagneret af Jesper Ankjær’s Trio og med stor succes.

Sangskaderne afløstes af The Plambeck Projekt, der sådan set var den samme gruppe, som akkompagnerede koret, blot med den forskel, at Jacob Plambeck er den ledende i gruppen, der foruden ham selv på percussion, bestod af Jesper Ankjær på piano og Stig Andreassen på bas. Gruppen diverterede med latinske rytmer i jazzet form og blev på et tidspunkt suppleret af Henning Bendixen på flygelhorn (det gjorde Sangskaderne også).

Som et lille nyt indslag indtog tre unge mennesker, Christian, Christian og Jesper, derefter scenen og gav nogle små numre på guitarer med håndklappere til at supplere.

Sidst på eftermiddagen blev de tre afløst af Holbæk Rytmske kor under ledelse af Ole Schramm. Koret underholdt med sange lidt hen ad negrospirituels, soul og forskellige jazzstandards blandt andet ”Mood Indigo” af Duke Ellington.

Efter at Holbæk Jazzklub havde været vært ved en fællesspisning for de deltagende musikere, kunne festivalen fortsætte om aftenen, og blev indledt med en imponerende god gruppe: ”Blue Inc.” fra Holbæk Musikalske Grundkursus. Gruppen var meget professionel og optrådte med en del jazzstandards og Monk-numre, som de gav en funket drejning, fortæller jazzklubbens formand, Flemming Højmann, der var begejstret over gruppens formåen.

Et par tidligere holbækjobbere, som nu bor i hovedstaden, gik derefter på scenen i Nikolai Abrahamsens kvartet og duperede alt og alle. Blandt andet medvirkede i gruppen et kæmpetalent, Bo Rande, som spillede flygelhorn.

- Ham kommer vi til at høre mere til, sagde Flemming Højmann.

Gruppen spillede standardbaseret jazz fra den gamle amerikanske sangbog og imponerede derudover med forskellige langsomme ballader, der er noget af det sværeste, man som ung musiker kan begive sig ud i.

Jazzfestivalen sluttede omkring en time før midnat med en jamsession med musikere fra tidligere grupper samt helt nye, blandt andet en norsk pige, der med dobbelt-trommestikker satte gang i jammen.

- Igennem hele dagen har der vel passeret en i alt 150-200 tilhørere. Men alene det, at vi kan være med til at præsentere nye talenter, berettiger da til, at vi fortsat vil afholde lokal jazzfestival, slutter Flemming Højmann fra Holbæk Jazzklub.”

Desværre blev det den sidste lokalfestival – men den kan jo genopstå senere!

Koncertprogrammet 2000 iøvrigt

Mads Vinding Trio, Once Around The Park, Embla Nordic Project, Copenhagen Art Ensemble feat. Tim Berne, Michael Heise "Heiseholdet" m. Anders Bergcrantz, Uffe Steen / Jens Jepsen, Hans Ulrik Jazz & Mambo, Maj-Britt Kramer & Andy Sheppard m. Marie Bergman, Katrine Madsen Kvintet, Christina von Bülow Trio, Radioens Big Band u. led. af Jim Mc Neely (Bill Evans hyldest).

Der blev som det ses i sæsonens løb leveret koncertoplevelser på stribe, der nok kunne fortjene en nærmere omtale – men vi nøjes med de to koncerter, den lokale avis gav et par ord med på vejen efter koncerterne.

Close Erase

Venstrebladet (Søren Rugholt) oplevede koncerten med Close Erase således:

”Et pust fra de norske fjelde

Konstant improviserende men altid på vej mod et fælles mål, var det indtryk man fik at de tre norske musikere i trio Close Erase, der i lørdags gav koncert i Holbæk.

Og der var dømt ”en på lytteren”, da de tre musikere på henholdsvis piano, bas og trommer gav et syv kvarter langt sæt. Musikken flød af sted som et vindpust fra de norske fjelde, og den løse struktur i arrangementerne gjorde, at man aldrig rigtigt vidste, hvad vej vinden ville blæse. Eksempelvis startede et af aftenens numre som en slags tango og gled over i en trommesolo, hvor der blev spillet på meget andet end trommeskindet. Og da de to øvrige musikere kom på igen, gled musikken pludselig over i det gamle Marilyn Monroe-nummer ”My heart belongs to daddy”, uden at man havde en klar fornemmelse af, om det var tilsigtet, eller der blot var tale om en øjeblikkets inspiration.

Helt fremme ved scenekanten tronede den over to meter høje trommeslager Per Oddvar Johansen, der beviste, at en jazztrommeslager ikke slår, men spiller på sine trommer.

- Trommeslageren er menneskets bedste ven, sagde pianisten Christian Wallumrød, og hans klaverspil, der vekslede mellem abrupte bebop-agtige løb og nærmest klassisk inspirerede temaer, blev da også på fornem vis understøttet af det levende trommespil. Nedenunder lagde bassisten Ingebrigt Håker Flaten en rytmisk bund, der jævnlige afslørede, at han var lige så meget solist, som de to øvrige medlemmer af orkestret.

De tre musikere spiller hver især med i en række andre kendte sammenhænge i norsk jazz. Men i trio Close Erase, som har udgivet to cd'er, har de tre samlet deres originale spillestil til et fælles udtryk, som er helt deres eget. Det blev yderligere understreget af en afdeling af koncerten, hvor Ingebrigt Håker Flaten skiftede kontrabassen ud med en elbas, og Christian Wallumrød traktede et gammelt Fender Rhodes elpiano tilsluttet et hav af effekt-pedaler. Samtidig benyttede Oddvar Johansen en elektronisk rytmeboks, og lydbilledet under denne del af koncerten mindede næsten om elektronmusik, som den blev komponeret, før den blev et fænomen på den kommercielle musikscene.

Knap 50 mennesker var mødt frem til koncerten på Elværket, som var Close Erase's hidtil første og eneste koncert i Danmark. Og publikum var så begejstrede, at bandet efter næsten syv kvarters musik alligevel blev klappet frem til et ekstranummer, før folk kunne gå hjem med en jazzoplevelse ud over det sædvanlige.”

Jonas Johansen MOVE

Venstrebladet (Kaj Ove Jensen) skrev:

”Fremragende koncert – men uden Grammy. Jonas Johansens Move begejstrede publikum

Der var ingen Grammy med i baglommen, da Jonas Johansens Move lørdag aften besøgte Holbæk Jazzklub på Elværket. Men det blev oplevelsen ikke mindre god af for et begejstret publikum. Move var nomineret til en Grammy ved fredag aftenes uddeling af Grammy'er. Men det blev ved nomineringen og altså ikke nogen Grammy til Move at vise frem ved koncerten i Holbæk.

60-70 tilhørere på Elværkets Intimscene på 1. sal hørte en fremragende koncert med Move, samlet af trommeslageren Jonas Johansen, der har orlov fra Danmarks Radios Big Band. Jonas Johansens dynamiske trommespil gav en flot bund for bandet, hvor de øvrige medlemmer også fik rigelig plads til at vise deres store kunnen. Ben Besiakov på piano har før spillet i Holbæk Jazzklub, og sopran- og tenorsaxofonisten Frederik Lundin har spillet sammen med Jonas Johansen, siden de var små. Bassisten Anders Christensen – af Jonas Johansen præsenteret som ”min store dreng” – er yngste medlem, og han var fløjet ind fra bopælen i London for at være med i Holbæk. Det nye stjernesud, guitaristen Søren Lee, kunne nøjes med at flyve ind fra Vesterbro.

For første gang i Flemming Højmann Hansens formandsperiode i Holbæk Jazzklub var det ikke ham, der lørdag aften bød velkommen til koncerten. Han var nemlig influenzeramt, og i stedet måtte suppleant til bestyrelsen, Poul Christensen, klare opgaven.”

Jazz i æteren

Holbæk Jazzklub indgik aftale med Den Kristne Radio om sendetid i en time to gange om måneden. Hver anden fredag i måneden kunne jazzinteresserede tune ind for at lytte til musik og interviews – samt koncertaktuelle musikpræsentationer m.m.

Den første udsendelse indeholdt optagelser fra et af arrangementerne under World Jazz Festival. Her var trioen bestående af Pierre Dørge, Lotte Anker og Peter Friis-Nielsen på besøg i Holbæk, og der blev der lavet optagelser til brug for udsendelsen. Christian Bluhme blev ansvarlig for udsendelserne i starten. Men også andre bestyrelsesmedlemmer og gæster uden for klubben egen kreds blev involveret – blandt andet Asger Højsted, Palle Holm Clausen og Henning Rasmussen.

Desværre ophørte udsendelserne igen i 2003. Det var lidt svært at finde ud af, hvor mange der egentlig hørte udsendelserne. Der manglede lytterrespons!

Generalforsamling: Unge som jazzambassadører

”Unge jazz-ambassadører på Holbæks uddannelsessteder skal inspirere flere til at deltage i Holbæk Jazzklubs mange kvalitetsarrangementer. Den idé vil klubben bestyrelse tage op efter generalforsamlingen på Elværket som et bud på, hvordan der kan rettes op på de ikke imponerende besøgstal i sæsonen 1999-2000.

- Vi har god samvittighed, hvad den musikalske kvalitet angår, men vi skal gøre noget for at tiltrække flere – ikke mindst unge. Vi ved, at der er en god jazz-interesse blandt ungdommen, siger formand Flemming Højmann Hansen.

Copenhagen Jazz House har haft stor glæde af en ambassadør-ordning, hvor unge studerende påtager sig at gøre et opsøgende arbejde for at få deres kammerater på uddannelsesstederne til at komme og lytte til god jazz – mod at de selv får særlige goder i form af fribilletter m.m.

Holbæk Jazzklub har i forvejen gavn af lokale unge, der gør en stor praktisk og ulønnet jobberindsats i forbindelse med arrangementerne.

- De er en forudsætning for, at vi overhovedet kan drive klubben, fastslog Flemming Højmann på generalforsamlingen, hvor han konstaterede, at sidste sæson ikke mindst stod i kvindernes tegn med navne som Cæcilie Norby, Trine-Lise Væring, Christina von Bülow, Eliane Elias og Katrine Madsen på plakaten.” (Ole Brandt, Venstrebladet).

2001:*Generalforsamling - Fantastisk år for jazzklub*

”To priser og en masse god musik. Det er en ren svir at være aktiv i Holbæk Jazzklub for tiden.”

Sådan skrev Venstrebladet (Ole Brandt) efter klubbens generalforsamling i september 2001. Og han fortsatte:

”Bestyrelsesmedlem i Holbæk Jazzklub er ikke det værste, man kan være i øjeblikket. Det fremgik klart og tydeligt af formand Flemming Højmann Hansens beretning på klubbens generalforsamling lørdag på Musikhus Elværket.

Sæsonen 2000-2001 og starten på den nye sæson har været fantastisk. Først med kåringen fra Dansk Jazzforbund som Danmarks bedste jazzspillested, senest med tildelingen af Unidanmark Fondens vestsjællandske kulturpris.

- Dertil kommer en række gode arrangementer, som vi selv synes, vi kan være bekendt, siger Flemming Højmann Hansen. Han har gjort op, at klubben siden genfødslen for fem år siden har præsenteret cirka 120 koncerter takket være støtte fra Statens Musikråd, Holbæk Kommune og Vestsjællands Amt foruden en række private sponsorer, som i kraft af bestyrelsesmedhjælper Palle Holm Clausens ihærdige fodarbejde nu begaver klubben med cirka 20.000 kr. om året.

- Det er et godt supplement til de offentlige støttékroner, siger Flemming Højmann.

Eneste malurt i bægeret er virkningerne af den honorarstøtteordning, klubben fungerer under nu.

Den er bygget op efter en klippekort-model med samme beløb (700 kr. pr. musiker fra Statens Musikråd og samme beløb fra amt og kommune) pr. arrangement uanset de reelle udgifter.

Netop derfor er de to priser på henholdsvej 10.000 kr. og 25.000 kr. et godt tilskud i bestræbelserne på også at få dyrere navne på plakaten.

- Og af samme grund er vi spændt på, om Elværket får status som Regionalt Spillested næste år. Det vil betyde større økonomisk frihed og spillerum også for os. Samtidig er det vigtigt, at vi bevarer vores klubprofil – alt andet ville være absurd i en periode, hvor vi har fået to priser for netop det, vi står for, pointerer Flemming Højmann.

Trods kravet om en leder, som er ansvarlig for aktiviteter og økonomi i hele huset, regner han med, at det kan lade sig gøre at bevare Holbæk Jazzklubs selvstændighed. Det er i hvert fald indarbejdet i det oplæg, som sidst på året skal forhandles med Statens Musikråd.

- Vi håber også, at der vil blive taget hensyn til Elværkets lille spillested, intimsenen, i de ombygningsplaner, kommunen arbejder med. Det drejer sig bl.a. om lyddæmpning og udluftning, som vi har haft på ønskesedlen i flere år. Hvis Elværket bliver regionalt spillested, vil der blive mange af den slags arrangementer, som bedst afvikles på intimsenen, understreger jazzklubbens formand.

Klubben kom ud af sæsonen 2000-2001 med et overskud på godt 9.000 kr. og har konsolideret sig en anelse. Med i regnskabet er ikke de 25.000 kr., som klubben netop har fået fra Unidanmark Fonden.

Efter generalforsamlingen spillede det unge danske jazzband Doctor Structure, som havde tiltrukket et overvejende ungt publikum – som en understregning af stigende interesse hos unge for at gå i byen og høre musik også af den ”smallere” slags.”

Som det vil fremgå senere blev ombygningsplanerne ført ud i livet i 2004 – men desværre glippede det med at blive regionalt spillested.

Årets jazzspillested – og Vinterjazz 2001

Holbæk Jazzklub landets bedste. Jazzklubben i Holbæk løber med en fornem pris som Danmarks bedste jazzspillested, kåret af musikerne. Prisen på 10.000 kr. overrækkes på lørdag.

Sådan skrev Venstrebladet (Ole Brandt) – og fortsatte:

- Det er meget glædeligt. Især fordi bedømmelsen ikke kommer fra tilfældige mennesker, men fra musikerne selv. Vi har hørt løbende, at de er godt tilfredse med os, men derfra og til, at vi ligefrem kåres som de bedste, er der et stykke vej.

Flemming Højmann Hansen, formand for Holbæk Jazzklub, er beæret og stolt over, at Holbækklubben er udnævnt til årets jazzspillested i Danmark. Bag kåringen står Dansk Jazzforbund, som er jazzens store interesseorganisation i Danmark og et omdrejningspunkt for det danske jazzmiljø.

Prisen bliver overrakt på Elværket i Holbæk på lørdag i forbindelse med jazzklubbens første arrangement i det nye år, en koncert med orkestret Flower Machine.

- Holbæk Jazzklub udmærker sig bl.a. ved sin måde at præsentere musikken på, ved ordentlige forhold og gode oplevelser for både musikere og publikum og ved at præsentere en masse ny dansk jazz. Og klubben har en masse ildsjæle, som er forudsætningen for, at det kan lade sig gøre at realisere de gode ideer og hensigter, siger konsulent Jacob Haagendal, Dansk Jazzforbund.

Klubben er kåret som årets spillested i konkurrence med omkring 100 danske spillesteder med jazz på repertoiret.

Prisen, der uddeles for første gang, bliver overrakt på lørdag af Jacob Haagendal og formanden for Dansk Jazzforbund, Bjarne Thanning. Jazzforbundet forsøger at få borgmester Jørn Sørensen og andre lokale honoratiores til at deltage i højtideligheden. Spillestedsprisen overrækkes i forbindelse med jazzforbundets landsdækkende initiativ Vinterjazz 2001 – en uge med jazzarrangementer landet over i den normalt musikstille januar med henblik på at kaste lys på alle de steder i landet, der har levende jazz på programmet. Koncerten med Flower Machine i Holbæk er et af dem.

Dansk Jazzforbund er en nonprofit organisation, der styres af et repræsentantskab og en bestyrelse og samler alle grene af jazzlivet i Danmark. Forbundet arbejder på at synliggøre dansk jazz i indland og udland og står for fordelingen af en del af den statslige støtte til det danske jazzmiljø. Med spillestedsprisen følger 10.000 kr. og det er op til klubben selv at beslutte, hvad de skal bruges til.

Holbæk Jazzklub er i øvrigt ikke den eneste prismodtager, der kan hyldes på lørdag på Elværkets intimszene. Bandet Flower Machines trommeslager, det danske slagtøjsfænomen Marilyn Mazur, får i år verdens største jazzpris, Jazzparprisen, som den første skandinaviske musiker. Prisen på 200.000 kr. overrækkes senere i år.”

Om selve prisoverrækkelsen skrev Venstrebladet (Marianne Povelsen):

”Formanden for Holbæk Jazzklub, Flemming Højmann Hansen og de mange frivillige medarbejdere i jazzklubben fik i lørdags en stor del af æren for, at Holbæk Jazzklub kunne modtage prisen som ”Årets Jazzspillested 2001”.

Formanden for Dansk Jazzforbund Bjarne Thanning overrakte hæderen, der bestod af et diplom, en flaske gammel dansk og 10.000 kroner og begrundede valget af Holbæk Jazzklub.

- Prisen overrækkes et spillested, der trods få midler formår at gøre en ekstra indsats for jazzmusikken. Et spillested, der på trods af beliggenhed og økonomiske vilkår tager et ekstraordinært initiativ til at fremme jazzmiljøet i lokalområdet. Et spillested, der præsenterer meget ny, dansk jazzmusik. Og et spillested, hvor der er gode forhold for musikere og publikum at nyde jazzmusikken under. Udvælgelsen er foretaget af et bredt sammensat udvalg af danske jazzmusikere, og konklusionen i år var klar: Holbæk er Årets Jazzspillested 2001, sagde Dansk Jazzforbunds formand, Bjarne Tanning.

En synligt glad formand for jazzklubben, Flemming Højmann Hansen, modtog derefter prisen, som er helt ny og blev uddelt for første gang.

- Jeg er lykkelig for, at det blev os, der fik prisen. Men jeg er først og fremmest glad for, at det er musikerne, der har peget på os, sagde Flemming Højmann.

Formanden fortalte derefter om, hvordan jazzklubben havde været nødt til at skifte spor flere gange, og hvordan kommunen hver gang (nogen gange lidt forsinket) havde stået bi med hjælp til det økonomiske.

Holbæk Jazzklub er 45 år gammel. Det var Finn Kragerup, der i 1965 stiftede jazzklubben, der dengang bestod af en blanding af bal-lignende arrangementer og præsentation af danske og store internationale navne med spændende ny musik.

- Det her lokale (intimscenen) er velegnet til smal jazz, så da vi for fem år siden gik i gang igen, gik vi efter en profil med at lave koncertjazz, eller lyttejazz, om I vil. Og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vi har nuppet konceptet fra Copenhagen Jazz House, sagde Flemming Højmann. På intimscenen præsenteres udpræget lyttemusik.

- Nogle synes, at det er lidt for "helligt" – f.eks. når der bliver tysses på publikummer, som ikke er helt enige i stilen. Men vi holder fast ved vores profil. Publikum opdrages til at blive begejstret for musikken, og det har en smittende og selvforstærkende virkning.

- Vi forsøger ikke at bilde folk noget ind. Vi fortæller ærligt, hvad det er for en musik, vi præsenterer, og vi synes selv, vi har et imponerende godt publikum. Medlevende og interesseret, siger Flemming Højmann Hansen.

En stor tak rettede han til bestyrelsen, køkkenholdet og de mange frivillige hjælpere, der lægger mange kræfter, arbejdstimer og engagement i jazzklubben. En af årsagerne til, at Holbæk i lørdags kunne bryste sig af at være det bedste jazzspillested i landet.

Det var også en stolt borgmester, Jørn Sørensen (R), der på Holbæk Byråds vegne kunne ønske til lykke med den fornemme pris og derefter fortælle, hvordan han stiftede bekendtskab med jazzklubben.

- Jeg sad dengang for mange år sidenovre i Silkeborg og så tv. Pludselig var der en udsendelse fra noget der hed Isefjord i Holbæk. Der sad Oscar Peterson og spillede Hymn to Freedom, og det var første gang, jeg stiftede bekendtskab med Holbæk Jazzklub, fortalte Jørn Sørensen.

- At klubben har et internationalt niveau skyldes i høj grad Flemming Højmann og alle de, der er med her i dag. Det er flot, man har formået at skabe jazz på det her niveau. I har gjort en engageret indsats, der har betydet, at vi igen kan høre jazz på Oscar Peterson niveau her i Holbæk, sluttede Holbæks borgmester."

Flower Machine

Om koncerten med Flower Machine skrev Venstrebladet (Marianne Povelsen):

” Blomstermaskinen blæste hovederne af. Holbæk Jazzklub viste sit internationale tilsnit, da Flower Machine gav koncert efter prisoverrækkelsen. Bandet spillede, så hårene rejste sig i nakken af fryd.

Saxofonerne talte sammen, saxofonerne talte med bassen. Bassen talte med trommerne, og slagtøjet hviskede og buldrede og råbte ud til de tre andre. Da ”blomstermaskinen” indtog Elværkets Intim-scene blev verden sprængt i stykker.

Det var landets jazzmusikere, der lørdag aften havde sørget for, at Holbæk Jazzklub blev kåret som årets spillested, men havde det været publikum, der skulle kåre nogen denne lørdag aften, så havde det muligvis kåret aftenens jazzband, Flower Machine, som en suveræn vinder.

De to saxofonister Thomas Agergaard og Simon Spang-Hanssen leverede sammen med bassisten Klavs Hovmann og percussionisten Marylin Mazur et brag af en koncert. Instrumenterne gik enegang – og instrumenterne indlod sig i samtale med hinanden, de hviskede, og de hidsede hinanden op, som da Thomas Agergaard og Marylin Mazur udfordrede hinanden på instrumenterne, og jazzpar prismodtageren Mazurs arme gik som en turboakrobat, der hentede tromme-, klokke og bækkenlyd i både lofts- og gulvhøjde.

De to saxofoner var godt nok anløbne at se på, men musikken sprudlede af energi og indestængt længsel og blev leveret med veloplægthed og nerve, legende og i et inferno af vellyd og varme. Det var indtrængende og medrivende, men det var også voldsomt og farligt ind imellem.

Bagefter sad man tilbage med fornemmelsen af fire individualister, der havde formået et emotionelt samspil, som helt ophævede individualisten og havde budt fællesskabets jazzmusik op til dans.”

Leder om kulturbyen Holbæk – affødt af spilledstedprisen

Lederen Holbæk Amts Venstreblad den 17. januar 2001 (Mogens Flyvholm):

”Kulturbyen Holbæk

Det er særdeles fornemt, at Holbæk Jazzklub er blevet kåret til landets bedste. Blandt omkring 100 jazz-spillesteder har Dansk Jazzforbund fundet, at de mange ildsjæle i Holbæk har gjort det bedst. For Holbæk by er det så absolut heller ikke uden interesse, at et af byens spillesteder er med til en yderligere understregning af, at kulturen trives i Holbæk.

Dagbladet Aktuelt har i en stor undersøgelse kortlagt det kommunale, kulturelle Danmark. I sin enkelthed går analysen ud på at undersøge, hvilke udgifter landets 275 kommuner havde til kulturelle aktiviteter sidste år.

Holbæk Kommune placerer sig i den pæne ende, det vil sige i den gruppe af kommuner, der bruger mere end 300 kr. årligt pr. indbygger til kulturelle aktiviteter. Dog bruger Holbæk Kommune ikke så mange penge til kulturen, at den hører med til top ti generelt set. Men undersøgelsen viser også, hvilke kulturelle aktiviteter kommunerne især støtter. Ser man derfor på top ti listen over kommunal støtte til bio og teater, kommer Holbæk på en sjetteplads. Gælder det museer, placerer kommunen sig på en syvendeplads.

Når man laver en undersøgelse, som Aktuelt har gjort, er der tale om en ren kvantitativ undersøgelse. At en kommune bruger mere end 300 kr. pr. indbygger pr. år på kulturelle aktiviteter, siger jo intet om, hvad kommunen eller vel rettere borgerne får for de penge, der bliver brugt.

Men Aktuelt's undersøgelse kan være med til at dokumentere, at der er et righoldigt kulturtilbud i Holbæk. Det kan man blot glæde sig over, fordi de kulturelle tilbud er et parameter, når familierne vælger bosted. I Holbæk har vi ikke de store erhvervslokomotiver til at drive udviklingen. Men for eksempel pendlertallene viser, at mange foretrækker at bosætte sig i kommunen, og det er i den forbindelse, at et bredt kulturtilbud kan være af stor betydning. Det er jo nemlig fristende at konkludere, at Holbæk er interessant som bosætningsby, fordi der er mange gode kulturtilbud, og ikke blot fordi hus- og grundpriser er mere attraktive her end i hovedstadsområdet.

De mange engagerede mennesker, der gør et stort arbejde i byens kulturliv, kan selv fornemme, hvor stor gennemslagskraft de kulturelle tilbud har. Målestokken er deltagelsen i de forskellige aktiviteter, der tilbydes. Her må Holbæk Jazzklub siges at indtage en særstilling. Ikke blot kan man måle en kontant tilskuerinteresse for de arrangementer, der er. Prisen som Danmarks bedste jazzspillested bygger på de erfaringer, som de udøvende har, og det er en anden målestok end tilskuerinteressen.

Ved at få tildelt en pris får jazzklubben skabt en god cirkel, der både burde kunne føre endnu mere med sig på musikfronten og så samtidig være et forbillede for andre ildsjæle ved at dokumentere, at engagement påskønnes – også uden for kommunegrænsen.”

Her er publikum og maden bedst

Vejen til jazzmusikerens hjerte går gennem hans mave. Det er med en omskrivning af det gamle mundheld en del af forklaringen på, at Holbæk Jazzklub modtog prisen Årets Jazzspillested 2001. Hør f.eks., hvad lederen af Radioens Big Band, Jim McNeely, sagde fra scenen under bandets koncert i jazzklubben i marts sidste år:

”Radioens Big Band spiller koncerter overalt i verden, men Holbæk Jazzklub er det sted, vi bliver bedst modtaget – og beværtet! Som tak for et forrygende måltid slutter vi af med et ekstranummer...”

Jazzklubbens gæstebog er fuld af vidnesbyrd om ovenud tilfredse musikere, som har følt sig særdeles godt modtaget og taget hånd om. Og i tilgift har haft kulinariske oplevelser.

Sådan skrev f.eks. sangerinden, musikeren og komponisten Susi Hyldgaard i oktober sidste år:

”Mere kan man ikke forlange – dejlig stemning, god behandling og fantastisk mad. Så vil man bare lave en dejlig koncert – man *må* sådan. Tusind tak for det.”

Det med maden kommer sig af, at klubben råder over folk, som elsker at lave god mad.

Jazzklubbestyrelsen har besluttet at tilbyde musikerne at spise på stedet i stedet for, at de skal ud i byen eller spises af med kedelige sandwiches.

Så chefkok Michael Jurcenoks, som også er klubbens næstformand, og hans trofaste hjælpere lægger sammen en solid bund for mange gode jazzoplevelser.

Men den i musikerkredse efterhånden legendariske gode mad er nu ikke hele forklaringen på, at Dansk Jazzforbund, på baggrund af et bedømmelsesskema, som musikerne har udfyldt, har kåret Holbæk Jazzklub som Danmarks bedste jazzspillested, der – som det hedder i begrundelsen – ”trods få midler formår at gøre en ekstra indsats for jazzen”.

Jazzklubben har fra starten valgt, at hvis der skal præsenteres gode danske og udenlandske navne, skal de også tages alvorligt. De fleste af de musikere, jazzklubben får besøg af, er ikke fuldtids levebrødsmusikere. De brænder for musikken, og de skal have optimale muligheder.

Derfor er hvert enkelt arrangement sat nøje i system. De syv medlemmer af bestyrelsen og en kreds af frivillige hjælpere, de såkaldte jobbere, sørger på skift for det praktiske. Sætter borde og stole op. Pynter op. Tager imod musikerne. Viser til rette. Hjælper med at slæbe grej og stille op, så

musikerne ikke er trætte, allerede inden de går i gang med at spille. Sælger billetter. Står i bar og køkken. Hjælper musikerne efter koncerten. Og bagefter skal der gøres rent. De ansvarlige udstyres med en tjekliste med 38 punkter, de skal være opmærksomme på!

*World*Jazz*Festival 2001 + JazzVisits*

Venstrebladet (Marianne Povelsen) oplevede det sådan:

”Holbæk Jazzklub sluttede sin femte World Jazz Festival med tre store navne. En mindeværdig jazz-weekend satte nok en gang Holbæk Jazzklub på landkortet.

Weekendens jazz i Holbæk Jazzklub satte et fornemt punktum for jazzklubbens femte World Jazz Festival. Både fredag, lørdag og søndag aften kunne jazzklubben hente masser af roser hjem for dens tre arrangementer, der var en international jazzklub værdig.

Fredag aften gik Maria 4 Bossa på scenen og spillede bossanova, så fødderne kogte, selvom man sad ned, og hovedet summede af sanselige og sensuelle rytmer. Det var et scoop for øret, men det var det så sandelig også for øjet. Med Maria Hiort Petersen i front i orange silkekjole med taljelangt, mørkt hår, skælmske, flirtende øjne og stemme, der smøg sig kælent rundt om publikum, kunne det næsten ikke gå galt – slet ikke når hun havde et hold af musikere bag sig, som hver især var ekvilibristen på deres eget instrument.

Ben Besiakov på piano, Mikkel Nordsø på guitar, Christina von Bülow på sopran- og altsax samt tværfløjte, Ricardo dos Santos på akustisk bas og Afonso Correa på trommer og percussion lagde en solid rytmisk bund og et klangbillede, der gav Maria Hiort Petersens stemme det bedste, den fortjente.

Bossanovaen bølgede hengivent, dansede vildt, vuggede blidt og satte nærmest en i en inciterende trance, som Marias hilsen ”Til jer” til de brasilianske komponister eller en melankolsk søvnighed, som da Maria og Mikkel Nordsø sammen sang og spillede ”Amore”, så indtrængende og med en sådan længsel, at tonerne nærmest slæbte sig hengivent efter den spanske guitar.

Lørdag var aftenens arrangement flyttet ned i Elværkets store sal, hvor Fredrik Lundin Overdrive, underholdt med sit 11-mands store orkester. Saxofonisten Fredrik Lundin startede det store band, fordi han fik lyst til at spille en kraftfuld, farverig musik med simple melodier. Musikken skulle spilles i en syngende unison af blæserne, der giver en stor og voldsom ensembleklang og med fuld rullende power på rytmegruppen. Og publikum var vilde med musikken. Det var også en helt speciel musik, han havde skrevet. Med en klangbund bestående af en bastrombone, tre basunspillere og en guitarist, der sammen med to trommeslagere lagde en mørk bund med sangbare enkle grooves og masser af rytmisk dynamik. Han legede med alle muligheder (gruppens nye cd ”Choose your boots”, blev senere valgt til årets jazz-cd).

En bedre afslutning på en succesfuld festival kan ikke tænkes end den, som Hugo Rasmussens Trio diskede op med søndag aften på Intimscenen. Erfarne rotter som Jesper Thilo og Hugo Rasmussen samt den lidt yngre herboende amerikanske guitarist Doug Raney viste, hvordan jazztraditionen kan danne basis for en dybt personlig udtryksmåde, som former inspirationen fra rigtig mange afdøde jazzkoryfæer med et højst nutidigt og tidløst sammenspil.

Det blev en oplevelsesrig koncert, hvor musikerne tydeligt nød den intense og medlevende opbakning fra publikum og berigede aftenen med en stadig stigende musikalsk kurve. Den femte World Jazz Festival i Holbæk Jazzklub viste endnu engang, at jazzen er mangfoldig og lader sig befrugte af mange forskellige musikalske retninger.”

Indledningen på festivalen var samtidig en genoplivning af JazzVisits. Den argentinske pianist Pablo Ziegler spillede op til jazz og tango sammen med Erling Kroners Dream Quintet. De leverede sammen en mindeværdig koncert, som var rimelig velbesøgt.

Museumssommerjazz

I juni lagdes ud med Nulle og Verdensorkestret. Det var en af de rigtig kølige junidage, så koncerten måtte rykkes inden døre på museet, hvor et stopfyldt museumslokale på 1. sal genlød af liflig verdensmusik. Alle 5 musikere er på et tidligt tidspunkt blevet ramt af ”jazzvirus”, men på grund af deres omflakkende liv som musikere i den store verden, hvor inspirationskilderne flyder, er deres fælles musikalske råb blevet præget af omverdenens musik. Men det var helt i overensstemmelse med publikums musikalske ønsker – stemningen var helt i top. Og det var musikken også.

I august var vejrguderne mildere stemt – og Marianne Povelsen, Venstrebladet skrev om koncerten:

”En stille raslen i træernes blade, en lun vind, en smuk museumsgård, og et glas rødvin, der står og bejler til din gane. Læg dertil en god gang gedigen, lazy jazzmusik, og søndag eftermiddag er reddet. Holbæk Jazzklub indledte i går efterårets jazzsæson med Ole Stollens Trio, der spillede i gården på Holbæk Museum for omkring 80 gæster.

Vi fik jazzmusik fra populære danse i USA i 40’erne, I en robåd til Kina, After You’ve Gone, Fats Waller gik igen, og Too sleepy people fik selv den sorte labrador til at lukke øjnene og hengive sig til stemningen og musikken.

Avisens udsendte fik også et dejavu, mens tankerne faldt på det gamle Moody Blues nummer ”Lazy day – sunday afternoon”, der beskriver stemningen i museets gård søndag eftermiddag ganske godt. De tre musikere, der sørgede for den lette stemning, var foruden Ole Stolle på trompet, Jacob Fischer på guitar samt Jens Skov Olsen på kontrabas.”

Jazz og malerier

Venstrebladets Søren Rugholt oplevede hvordan: Jazz blev til billeder:

”I lørdags var Æglageret i Holbæk ramme om en helt speciel begivenhed, hvor jazzbandet The Organizers og kunstneren Christian Hansen optrådte sammen.

Mens Duke Ellington-nummeret ”Caravan” gyngede af sted, stod kunstneren Christian Hansen og malede en række kameler på et stort ark papir. Kunst og jazz live.

Godt 50 var mødt op til koncerten med jazzgruppen The Organizers, hvor Christian Hansen under koncerten malede løs med akvarelfarver. Samtidig blev koncerten optaget, og publikum kunne så købe en live-cd med optagelserne og med Christian Hansens unikke tegninger som omslag for 150 kroner.

- Jeg er vant til at male dét, jeg ser, så det er en ny situation for mig at stå og lade mig inspirere af musikken, forklarede Christian Hansen det interesserede publikum i pausen.

Han havde derfor øvet sig lidt hjemmefra på at male til musik. Men han lod sig dog også inspirere af dét, han så, og både bandets medlemmer og nogle af publikum blev forevigtet på papiret.

For orkestret var det også en ny oplevelse.

- Vi improviserer jo altid. Men selve situationen får os nok til at spille på en lidt anden måde, end vi plejer, forklarede The Organizers kapelmester, Kjeld Lauritsen, der med sit hammonorgel er med til at give bandet sin karakteristiske lyd. Tenorsaxofonisten Bob Rockwell bestemt også!

Kunstkoncerten var arrangeret som et samarbejde mellem Holbæk Kunstforening, Holbæk Jazzklub og The Organizers og Christian Hansen.

Christian Hansen lovede, at selv om det kun var planlagt at lave 25 nummererede cd'er, så skulle han nok lave billeder, så der blev til alle, der var interesseret.

Og Kjeld Lauritsen mente, at det var en god investering, hvis man gerne ville sikre sin alderdom.

- Om en fem-seks år bliver de nok solgt i Japan for en 30.000-40.000 kroner stykket, forudså han med et optimistisk glimt i øjet.

Lørdagens koncert på Æglageret lå i forlængelse af åbningen af en udstilling med Christian Hansens billeder og Vigdis Petersens skulpturer.”

Armstrong genopstod på Elværket

I 100-året for Louis Armstrongs fødsel den 4. august 1901 drog Danmarks Radios godt tyve mand store Big Band rundt i landet med originale og nyere orkesterarrangementer med forbindelse til den verdensberømte trompetist. Peter H. Larsen – leder af big bandet – havde skaffet orkestret og solisten Leroy Jones til Holbæk, hvor jazzklubben var arrangør.

Venstrebladets Kim Beckman skrev om begivenheden:

”200 jazzelskende holbækkere fik lørdag aften i Elværkets store sal den Armstrong-musik og oplevelse, de havde set hen til. Et yderst veloplagt ”Radioens Big Band” (RBB) ledet af Jim McNeely og med Leroy Jones fra New Orleans som hovedsolist gjorde koncerten gennem to sæt i Holbæk Jazzklub til en glædelig oplevelse for publikum, hvoraf de fleste var modne gæster. Glædeligt var det dog også at se mange yngre musikere og et lille antal helt unge drenge og piger – formodentlig musikskoleelever. Alle kom i løftet stemning lige fra starten med ”Someday When You’re Sorry” og til det bevægende, afsluttende ekstranummer næsten to en halv time senere, arrangementet af Armstrongs ”What A Wonderful World”.

I denne hørtes – som adskillige gange under koncerten – et rent og velkomponeret arrangement, her i form af en messing-intro hen over en rolig blid saxofon-bund, hvorefter Leroy Jones satte temaet ind med sin guldtrumpet og senere sin følsomt vibrerende sangstemme.

Radioens Big Bands amerikansk-talende chefdirektør Jim McNeely roste fra Elværkets store scene Holbæk Jazzklub for dens altid gode behandling og bedyrede, at når hans musikere havde fået et godt aftenmåltid, blev de helt vilde i deres spil.

Det var ingen denne aften i tvivl om. En perlerække af orkesternumre i klassisk udgave og i mere nutidig form nåede salens begejstrede tilhørere. Numre som ”Mahogany Hall Stomp” og ”You Can’t Tell the Saints from the Sinners” var med til at genkalde 20’erne og 30’ernes Armstrong-stil, og i ”Hotter Than That” fik holbækkerne hele bandet at høre i en morsom og langt scat-sungen vokalpassage.

Leroy Jones viste sine ekvilibristiske og hurtigt hvirvlende trompet-triller i numre som ”Weather Bird” fra 1928 og i nummeret ”Copenhagen”, der i 1920’ernes USA var navnet på en kendt og

elsket tobak. Fra Armstrongs første besøg i Danmark i 1933 gav Radioens Big Band nummeret ”Dinah” (...Do You Wanna Go To China), hvilket dengang blev optaget på film, så danskere over hele landet kunne lade sig begejstre.

Ved siden af Leroy Jones gjorde flere orkestermedlemmer sig ved koncerten bemærket som yderst kompetente solister: Peter Jensen på trombone, Uffe Marcussen og Tomas Franck på sax, Henrik Bolberg og Thomas Fryland på trompet, Nikolaj Bentzon på piano og Søren Frost på trommer.”

Lokal kulturpris til jazzklubben

Ole Brandt skrev i Venstrebladet:

”Holbæk Jazzklub har fået endnu en pris. Og dermed endnu bedre råd til at præsentere musik ud over det sædvanlige. I januar blev Holbæk Jazzklub kåret af Dansk Jazzforbund som landets bedste spillested. Men der er andre, der sætter pris på klubben. Også helt bogstaveligt.

For i aftes fik klubben overrakt Unidanmark Fondens Kulturpris for Vestsjælland – det vil sige bankområderne Holbæk, Kalundborg og Slagelse.

Prisen på 25.000 kr. og et indrammet diplom blev overrakt i pausen midtvejs i klubbens første indendørs arrangement i den nye sæson, koncerten med stjernekvartetten Joe Lovano, Ed Thigpen, Carsten Dahl og Jesper Bodilsen.

Unidanmarks kulturpris blev indstiftet for tre år siden, og i år var 18 kandidater indstillet.

- Men priskomiteen var enig om, at prisen skulle gå til Holbæk Jazzklub, sagde Birgitte Fink, der er bankrådsformand i Holbæk og havde æren af at overrække den rare check til jazzklubformand Flemming Højmann Hansen.

- Holbæk Jazzklub har, siden den blev genetableret i 1996, formået at skabe et særligt kulturtilbud i Vestsjælland, for klubben præsenterer ny jazz af meget høj standard. Klubben har skabt et miljø, hvor der bydes på jazzoplevelser af stor kvalitet, sagde Birgitte Fink, efter at områdedirektør Ole Bjørk havde fortalt lidt om baggrunden for den årlige prisuddeling – og husket at nævne den ædle giver bag Unidanmark Fonden ved sit aktuelle navn: Nordea.

En fornøjet Flemming Højmann Hansen glædede sig over pris nummer to i år. Den første var musikernes påskønnelse til et godt spillested og et godt publikum. Den anden er det lokale kulturlivs honorering af en klub, der repræsenterer de ”smalle” kulturformer, mente Flemming Højmann Hansen.”

Prisoverrækkelseskoncert med Joe Lovano og Ed Thigpen Rhythm Features

Men med et propfyldt lokale (intimscenen) på Elværket var det nærmest albuenummet, der var smalt i aftes, mens temperaturen var lige så høj som den musikalske standard.

For Holbæk Jazzklub fik en både svedende og flyvende start på efterårssæsonen 2001 med den i dobbelt forstand store tenorsaxofonist Joe Lovano, årets jazzmusiker i USA, med den både bløde og kraftfulde tone, trommespillets elegantier nummer et, Ed Thigpen, pianisten Carsten Dahl, som gav prøver på sin forrygende teknik, der altid er på musikkens side, og Jesper Bodilsen fra en ny generation af lysende danske jazzbassister.

-Det var tydeligt, at sådan som Lovano spillede som gæst med Ed Thigpens Rhythm Features – og det uanset om han benyttede sit hovedinstrument tenoren, den krumme sopransax eller den sjældent hørte altklarinet – var det umiskendeligt hans egen personlighed, så facetteret den end er, der slog igennem. Hans rolle som ”sideman” i selskab med den vældige veloplagte, men trods alt rimeligt konventionelt spillende trio medvirkede til at gøre hans spil mere stramt og konsistent, for flere af

Thigpens stykker var regulært ørehængende og kaldte på den mest direkte og éntydigt swingende side af Lovanos spil.

Carsten Dahl bød adskillige steder på et næsten overrumplende vitalt klaverspil af en egen uprætentiøs robusthed. Det klædte musikken glimrende og gik eksemplarisk i spand med Thigpens diskret ansporende trommer og bassisten Jesper Bodilsens urokkelighed – og tændte helt klart også Joe Lovano til at yde noget helt særligt.

Arrangementet var faktisk betalt ved hjælp af de 10.000 kr., der fulgte med prisen som bedste spillested. Også de 25.000 ny pris-kroner skal bruges på musik, fastslår Flemming Højmann Hansen. Der bliver noget at glæde sig til.”

2001 bød endvidere på fine koncerter med:

Lew Soloff (Jazzvisit) & Out To Lunch, Scandinavian Summit m. Lars Jansson (S), Simon Spang-Hanssens Central Earth, Helle Hansen Group, The Organizers, Iain Ballamy & Food (England), Thomas Clausen Brazilian Quartet, Kasper Villaume Quartet, Sophisticated Ladies Sextet.

2002:

”Vinterjazz” - lun jazz i en kold måned

Venstrebladet (Ole Brandt) skrev i januar:

”Dansk Jazz Forbund tog til Holbæk for at præsentere det landsdækkende arrangement Vinterjazz 2002, som også runder Musikhus Elværket.

Hvordan gør man den sure og kolde januar måned en lille smule mere udholdelig? Jo, man kunne eksempelvis sende god swingende jazz rundt til landets spillesteder. Det er Dansk Jazz Forbunds opskrift på en modgift mod gråvej, sjap og søle, og i går lykkedes det forbundet at lokke jazzskribenter fra hovedstadspressen til Holbæk, hvor arrangementet Vinterjazz 2002 blev søsat på Musikhuset Elværket.

Jazzforbundet havde sørget for standsmæssig befordring i Simon Spies’ gamle formandsbus, der nu kører som VIP-bus for Dito’s Turistfart i Holbæk, men skam har en jazzfortid. Den legendariske Kay Sørensen, indehaver af det nu hedengangne Jazzhus Montmartre i København, købte i sin tid bussen af Spies og brugte den til bl.a. pressemøder og musikertransport.

Vinterjazzen spillede første gang landsdækkende sidste år, efter at ideen blev fostret i Odense for syv år siden.

Arrangementet er i år udvidet til i alt to uger, hvor musikken spiller på 30-40 spillesteder landet over. Også i Holbæk Jazzklub, hvor de to første koncerter i 2002, Niclas Knudsen og hans Salvation Army Band og svenske Lisa Nilsson med Radioens Big Band, er Vinterjazz-arrangementer.

Det var ikke tilfældigt, at Holbæk Jazzklub lagde lokaler til præsentationen. Klubben blev sidste år kåret af Dansk Jazz Forbund som Årets Jazzspillested – en hæder, som i år bliver Jazzhus Dexter i Odense til del.

- Det kan ligne en tanke, at Holbæk både er hjemsted for Årets Spillested 2001 og kulturminister Brian Mikkelsens hjemby. Det kan måske virke befordrende for ministerens jazzinteresse, mente Ole Østerby, formand for Dansk Jazz Forbund.

Selskabet af medie-, spillesteds- og organisationsfolk blev budt velkommen til Holbæk af jazzklubformanden Flemming Højmann Hansen og borgmester Jørn Sørensen, som fortalte lidt om Holbæk Kommunes investeringer i forbedringer på Elværket i 2002 for syv millioner kroner, om forhåbningerne om, at Elværket kan blive regionalt spillested, og om det temmelig unikke hus, hvor professionel musik, amatører og musikskolen trives side om side til gensidig inspiration”.

Holbæk var i den syvende jazzhimmel

”Der var tid til både jazz og spas, da Radioens Big Band var fødselshjælper for Lisa Nilssons musikalske kursskifte i et propfyldt Elværk.

Måske er det jazzen, der er den himmel, som ventede rundt om hjørnet i titelsangen fra Lisa Nilssons 10 år gamle popgennembrud.

Man kunne tro det efter at have hørt den svenske expopdiva springe ud som overbevisende jazzsangerinde søndag eftermiddag på Elværket, hvor holbækkerne fik æren af at være tilhørere til det, der kan gå hen og blive et vigtigt skridt i et spændende karriereskift: En mini-turné med selveste Radioens Big Band.

Publikum har allerede taget konsekvensen af Lisa Nilssons nye musikalske kurs. Det var et overvejende modent publikum, som fyldte Elværket. Ingen var vist gået i byen med forkerte forventninger om strømnetet soulpop. Det har Lisa Nilsson for resten selv delvis forebygget med sin nye cd ”Små Rum”, som overvejende er svensk visejazz i traditionen fra den store Monica Zetterlund.

Men der var for resten ikke noget højtideligt over begivenheden. Radioens Big Band og ikke mindst kapelmester Nikolaj Bentzon, som til lejligheden har forladt sin plads på klaverbænken, var i spasmerhumør, og det var Lisa Nilsson også, så begivenheden fra start til slut var indhyllet i en afslappet stemning.

Big Bandet varmede op med Duke Ellington og Bill Evans, og så var det Lisa Nilssons tur til først at prøve kræfter med et par numre fra standard-kataloget, ”Imagination” og ”You Are Too Beautiful”, og bagefter trykke den af sammen med bigbandets rytmegruppe i en gang rigtig rhythm’n blues (”Never Make Your Move Too Soon”). Guitaristen Anders ”Chico” Lindvall fik lov at strække ud.

Via den svenske jazzvals ”Var det du” var det tid til to sange fra ”Små Rum”: ”Min Man”, som den dengang 17-årige og uskyldige Lisa Nilsson skrev for 14 år siden, og ”Var finns du nu”, hvor det må have rislet frydefuldt ned ad ryggen på sangerinden på det sted, hvor bigbandets blæsersektion satte ind.

Cole Porters ”Just One Of Those Things” var den heftige finale, før ekstranummeret ”I Can’t Give You Anything But Love” med bigbandet i rollen som blandet mandskor. Så gik der rigtig spas i den, og Lisa Nilsson afslørede talent for måske at gå i en anden berømt svenskers fodspor: Komikeren Eva Rydbergs. Lisa Nilsson er med på afbud fra pianisten Michel Camilo, og der har vist ikke været tid til de helt store forberedelser, men både RBB og Lisa Nilsson er så professionelle, at det sagtens går endda.

Lisa Nilssons varme stemme bar flot igennem både standardnumre og de to sange fra ”Små Rum”. Hun har både stemme og personlighed til at træde sikkert ad de nye musikalske stier – uden at fare vild i iver efter at lyde rigtig jazzet. Hun er først og fremmest sig selv, og det fik hun masser af bifald for på Elværket”.(Venstrebladet, Ole Brandt).

Museumsjazz igen

”De skønneste jazztoner strømmede søndag eftermiddag ikke alene ud i museumsgården i Holbæk, men over murene ud i de omkringliggende stræder og hen mod Skt. Nikolai Kirke.

Således kunne andre end de 140, som havde fundet vej til museumsgården, nyde den dejlige, inspirerende jazzmusik og sang.

Da de sidste gæster ankom til museet, vidnede omkring 30 cykler nydeligt placeret op af museets mure om, at mange af gæsterne havde fået ekstra fornøjelse af det gode vejr ved at tage cyklen til

arrangementet, som var kommet i stand ved at samarbejde mellem Holbæk Museum og Holbæk Jazzklub.

På podiet, i skyggen fra det store lindetræ i museumsgården, sang jazzsangerinden og sangskriveren Katrine Madsen akkompagneret af Jacob Fischer på guitar og Jesper Bodilsen på bas, og publikum glædede sig ikke alene over den skønne sang, men også over de bløde, inciterende toner fra guitar og bas.

Det er sådan med inciterende jazzmusik, at de, som hører den og nyder den, ikke kan holde sig i ro, men uvilkårligt lever med, hvilket vippende fødder og nikkende hoveder mindede om, også ved denne lejlighed, hvor publikum sad behageligt henslængt, men alligevel så tydeligt lod sig inspirere af jazzen.

Taktfaste klapsalver vidnede på anden måde om glæden ved musikken og den måde, den blev fremført på. En baby, som havde fået plads på et tæppe, lyttede også med interesse.

Bajere, der godt nok var lidt lunkne, sodavand eller vin, som tilhørerne kunne nyde, medvirkede til den gode stemning.”(Venstrebladet, Bodil Simonsen).

Pernille Bévort Kvartet stod for den anden sommerjazzeftermiddag i museumsgården – og det var også flot musik!

NHØP trio i Elværkets store sal

Marianne Povelsen, Venstrebladet skrev:

”Det blev en gylden jazzaften i lørdags, hvor der var guld(øl) på bordene og bankmænd i salen på Elværket. Årsagen var, at verdensnavnet Niels Henning Ørsted Pedersens trio gæstede Holbæk Jazzklub og gav tilhørerne en forrygende musikoplevelse.

Bassisten NHØP, som han kaldes i daglig tale, har gæstet Holbæk Jazzklub mange gange før, men aldrig i Elværkets store sal, hvor det foregik for 250 tilhørere lørdag aften. Og det gav en helt anden og pragtfuld musikoplevelse, at det skete i den store sal, siger jazzklubbens formand, Flemming Højmann.

Niels Henning Ørsted Pedersen indledte koncerten med alene at spille Bach stemningsfuldt på bassen. Derefter stemte det andet verdensnavn, guitaristen Ulf Wakenius samt trommeslageren Jonas Johansen i med et nummer af Ellington i et specielt flot arrangement. Her farvede Ulf Wakenius musikken helt utroligt flot, og på en måde så han altid var parat til at ”kratte op i den”, hvis det pludselig blev for ”pænt”. Senere fulgte en duo med guitarist og trommeslager i et forrygende latinnummer.

Som han efterhånden har for vane, så spillede NHØP også et udvalg fra den Danske sangskat, heriblandt det flotte nummer ”I skovens dybe stille ro”.

Det blev ligeledes til nogle standardnumre fra den amerikanske sangbog, samt to mindenumre, skrevet af NHØP, det ene ”To a brother” som en hyldest til NHØP’s bror, der døde for et år siden, samt ”To a friend”, som en hyldest til Niels Henning Ørsted’s gamle makker Kenny Drew. Der var vild jubel i salen, da trioens sluttede af med et ekstranummer efter en fejende flot koncert.

Det var Roskilde Bank, der havde gjort koncerten mulig ved et stort sponsorat, så den var inviteret til koncerten sammen med jazzklubbens andre sponsorer. Klubben forsøger i øjeblikket at udvide kredsen af sponsorer, for som formanden Flemming Højmann giver udtryk for, så vil regeringens grønthøstermetode betyde et betydeligt mindre tilskud til jazzklubben fremover. Og skal standarden holdes, så er det nødvendigt med en udvidelse af sponsorkredsen.”

*World*Jazz*Festival*

Chris Minh Doky trio m. Peter Martin og Clarence Penn (U.S.A.), Susi Hyldgaard Group, Fernando Tarrés and the Arida Conta Group (Argentina), Peter Vuust Quartet med den svenske pianist Lars Jansson. Det var det imponerende internationale program i 6. udgave af festivalen – med fortsat helt nødvendig økonomisk opbakning fra Holbæk Kommune og Vestsjællands Amt. Og med en ny stribe fine musikalske oplevelser.

Jazzforedrag og jazzgæster i samarbejde med Rotary

I samarbejde med Rotary Holbæk og Musikhus Elværket præsenteredes Finn Zieglers Kvartet m. Ann Farholt og den lokale gruppe Klimt. Og det blev den forventede varme, intime og dog udadvendte jazzoplevelse – med masser af swing og en god del humor. Forud for koncerten holdt formand Flemming Højmann Hansen foredrag for Rotarymedlemmerne, der havde forlagt deres Rotarymøde til jazzklubbens lokaliteter, om jazzklublivet igennem de sidste 4 årtier.

Internationale gæster

Putte Wickman (S) med Jeppe Smith-Olsens Trio, Kurt Rosenwinkel (U.S.A.) & Jakob Dinesen Trio, Wayne Krantz trio (U.S.A.), Anker-Crispell-Cleaver (U.S.A.), Trio Tøykeät (Finland), Kresten Osgood Trio m. Michael Blake og Lonnie Smith (U.S.A.), Carsten Dahl New Trio m. Arild Andersen (N) og Patrice Herald (Frankrig)

En række fortættede musikalske samarbejder mellem danske og udenlandske musikere præsenteret på intims scenen.

Den danske afdeling

Søren Lee Quartet, Torben Ulrich m. Clinch (i samarbejde med Holbæk Bibliotek), Fumier & Thomas Agergaard, Christina Nielsen & Carsten Dahl Duo – samt String Swing m. Josefine Cronholm og Takuan (Danish Music Award-vindere).

2003:

Jazz Focus 2003

For at sikre udvikling i jazzens lokalmiljø igangsatte Dansk Jazzforbund under overskriften FOCUS projekter i udvalgte amter - herunder Vestsjællands amt. Sigtet var at skabe øget netværk spillestederne imellem, samt øge interessen for dansk jazz hos arrangører og publikum.

Som det er nu, er jazz i Danmark afhængig af, om der bor en ildsjæl i det pågældende område, for at folk har mulighed for at høre jazz live. De store kulturhuse, der ellers har mulighed for at tilbyde de gode koncerter er primært koncentreret om de store byer, og har et noget mere bredt musikalsk fokus. Derfor er der på nuværende tidspunkt flere jazzfattige områder i Danmark. Det er projektets formål at sikre aktiviteterne i de områder, der fungerer samt at styrke de kulturelle tilbud på jazzscenerne i de jazzfattige områder i landet.

Holbæk Jazzklub kom med i projektet for at sikre de jazzmæssigt velfungerende aktiviteter i Elværket.

Trine-Lise Væring Group blev præsenteret i Elværkets store sal ved en pænt besøgt koncert. En del af publikum var inviterede fra Holbæk Seminariet og Glarmesterskolen i Holbæk. Trine-Lise havde forud for koncerten været på besøg disse steder og levende fortalt om sig selv og sin musik

Hot'n Spicy var det andet musikalske tilbud, som jazzklubben med støtte fra Focus-projektet fik mulighed for at præsentere for sine medlemmer m.m. Og det viste sig, at denne dansk/norske trio besad et helt unikt udtryk, der på fornemste vis forenede det mest intenst melankolske med en vidunderlig dansende udadvendthed og humor- og med en nyskabende brug af instrumenterne. Og med Bjarke Falgren har dansk jazz fået endnu en værdig afløser for Svend Asmussen (den anden er Kristian Jørgensen).

*World*Jazz*Festival*

Den 7. udgave bød på dette internationale overfløddighedshorn: Lars Jansson trio (S), Ståhls Blå m. Joachim Milder (S), Stekpanna feat. Ed Jones (S, U.K.,DK) og Uffe Steen trio m. Adam Nussbaum (U.S.A.).

Om den sidstnævnte koncert skrev Margit Pedersen, Venstrebladet:

”En drøm af en jazzaften

Bandet havde svært ved at nå scenen, men ikke det mindste problem med at komme ud over scenekanten i en tætpakket 1. sal på Elværket i Holbæk. Uffe Steen Trio fik med deres pågående, energiske, swingende og på samme tid afslappede og tilbagelænedede jazz og blues - med inspiration fra rock og latin - hurtigt kontakt med publikum.

Holbæk Jazzklub opfyldte en drøm med Uffe Steen Trio på scenen, men var åbenbart usikker på, om holbækkerne delte samme drøm – for i en halv time blev der slæbt ekstra stole ind til de mange, der ville høre Uffe Steen, guitar, Lennart Ginman, bas og Adam Nussbaum, USA, trommer.

Kompetente musikere, der havde masser at byde på og ikke var det mindste karrige. Men det er ikke blær eller udelukkende stilsikker lir, når teknik og musikalitet i en klasse for sig blandes med en åbenlys spilleglæde.

Publikum fik både gamle og nye numre – Uffe Steen Trio har i weekenden været i studiet for at indspille en ny cd. At dømme ud fra repertoire fredag aften, bliver det igen jazz med kraftige blues-undertoner leveret af tre internationalt kendte, anvendte og respekterede musikere.

Uffe Steen Trio er en jazztrio, der skam kan sine jazzstandarder, men musikerne boltrer sig lystigt i alle stilarter, og Uffe Steen hører til blandt Danmarks absolut bedste blues/rock/jazz-guitarister med sin egen stil og teknik – o.k. der kom billeder af navne som Clapton, Hendrix og Santana mixet med Chicagobluesguitar a la Albert King på nethinden.

Måske var der derfor, der var så mange unge blandt publikum til den næstsidste koncert i Holbæk Jazzklubs World Jazz Festival, der giver klubben lejlighed til at præsentere spændende navne inden for mange jazzretninger.”

Udenlandske gæster sammen med danske musikere

Flere frugtbare samarbejdskonstellationer spredte musikalsk guld på Elværket:

Parløb med italiensk scoop

Det var en af de helt sjældne aftener for en fyldt Intimscene på Elværket, da Holbæk Jazzklub havde besøg af Jesper Bodilsens Trio. Det blev et musikalsk parløb med tredjemand, som i et frugtbart musiksk samarbejde gav publikum en enestående oplevelse.

Bassisten Jesper Bodilsen og trommeslageren Morten Lund havde fået selskab af den italienske pianist Stefano Bollani, der spillede meget lyrisk jazz og jazz med en klar folkloristisk tone (italiensk – og nordisk!). Men også impulsiv, sprudlende, uforudsigelig pianoleg med mageløs virtuositet. Han har et vidtfavnende arsenal af udtryksmidler, som han på kalejdoskopisk vis forener. Men selv når han gik mest uortodokst til værks, skete det i intet tilfælde på bekostning af den musikalske substans. Og derudover foldede gruppen sig ud med humor og engagement ud over det sædvanlige. Også de to danskere strakte ud i musikken. Trommeslager Morten Lund gik næsten over gevind i en helt fantastisk trommesolo med masser af musik i – men spillede i øvrigt med en unik kombination af den yderste lydhørhed og en frimodighed, der fik det til at slå gnister. Og Jesper Bodilsen synger så smukt på sit instrument. En trio på højeste niveau.

Trioen, der netop har indspillet en meget rost cd ”Miretorni in mente” gav flere numre fra den, og selvom cd’en er et spændende møde, så glitrede og sprudlede de tre musikere ekstra flot i live-koncerten på Elværket.

Storbyjazz

Omkring 60, fortrinsvis unge, hørte en forrygende Chris Cheek på tenorsax godt akkompagneret af en trio under ledelse af den unge guitarist Jacob Bro.

Den kun 24-årige Jacob Bro havde selv skrevet alle de personlige numre, der blev spillet under inspiration fra Paul Motians Electric Bebop Band.

Musikken er Bro’s bud på en nutidig ung, elektrificeret og pulserende storbyjazz. En musik, der er malet med en meget mørk farve, med Bro’s særlige guitarbroderier og Anders Christensens effektive basguitar samt Jeppe Grams delvis bastante, men også sprælske trommerier, der lå som en solid bund for en forrygende Chris Cheeks tenorsaxspil af højeste klasse. Saxofonisten Chris Cheek har længe rangeret højt på Jacob Bros liste over yndlingsmusikere, og ideen lå lige for, da han og bassisten Anders Christensen har opnået den store ære at blive medlemmer af den amerikanske mester og veteran, trommeslageren Paul Motians Electric Bebop Band.

Her er også Chris Cheek med, og da de to danskere vendte hjem fra New York efter en uges succesrigt engagement på legendariske Village Vanguard med samme Bebop Band, havde de selskab af amerikaneren Chris Cheek, som altså nu var blevet en del af Jacob Bro Quartet.

Kresten Osgood med venner

”Vildmanden i det danske jazzvåbenskjold”, den nye danske trommekomet Kresten Osgood, har det med at tage på smuttur til jazzens hjemland USA for at følge med i, hvad der rører sig på New Yorker-jazzscenen. Hver gang komme han hjem med et spændende projekt, som efterfølgende involverer gæstevister af spændende jazznavne ”from over there”!

Og han havde gjort det igen. Sammen med den meget talentfulde bassist Jonas Westergaard var han på en lille rundtur i Danmark med de to amerikanske jazzsaxofonlegender: 60-årige Oliver Lake og 67-årige John Tchicai. Sidstnævnte regnes nu nok stadig også for dansker – selvom han ikke har boet her i en årrække. Turneen indbefattede seks koncerter over det ganske land – og den sidste fandt sted i Holbæk på Elværkets intimscene.

Holbæk Jazzklub har indledt et dejligt udbytterigt samarbejde med Osgood og kunne altså præsentere dette musikalske scoop for et, som aftenen skred frem, mere og mere begejstret publikum på godt et halvt hundrede stykker. Danmarks Radio havde også lugtet, at der var helt særlige musikalske godter i posen, så hele koncerten blev optaget til senere udsendelse i Jazz Live. Og legender eller ej – de to herrer, der betjente diverse saxofoner, er stadig rigtig meget i live – og har masser af lyd i instrumenterne – og masser af musikalske ideer, som skal afprøves. Kwartetten var i Holbæk på slutningen af turneen og var blevet godt sammenspillede – og ville gerne slutte af med manér, som Osgood udtrykte det. Og det tør nok siges, at der blev blæst og slået igennem i et repertoire, som alle kvartetens medlemmer havde leveret bidrag til, særdeles velarrangerede numre – med masser af overraskelser.

Saxofonisterne blandede spændende lyde i temapresentationerne i en vekslen mellem brug af sopraninosax, altsax, tenorsax og basklarinet og leverede den ene spændende solopræstation efter den anden – bl.a. spillede John Tchicai en lang meget smuk solo kun bakket op af et solidt basspil. Kwartetten måtte ud i to meget dynamiske og løsslupne ekstranumre ovre i det mere funky hjørne, et af dem var Osgoods minde- og hyldestnummer til den sidste år bortgangne amerikanske trommeslager Billy Higgins, der er et af Osgoods trommeidoler.

Det blev en stor musikalsk publikumsudfordrende aften. De fleste blandt det aldersmæssigt dejligt blandede publikum tog udfordringen op og havde en dejlig aften ligesom musikerne.

Magisk eftermiddag

Ole Brandt, Venstrebladet skrev:

”Katrine Madsen og Bohuslän Big Band er et velklingende eksempel på dansk-svensk kultursamarbejde.

”Vi mangler flere mentale, økonomiske og kulturelle broer imellem mennesker på begge sider”. Det proklamerer broen (altså den over Øresund) i helsidesannoncer i aviser både her og øst for sundet. Jamen, broen kunne da bare havet tjekket Musikhus Elværket i Holbæk i går, for her var et både praktisk og dejligt eksempel på dansk-svensk kultursamarbejde.

Danske Katrine Madsen og svenske Bohuslän Big Band (BBB) sluttede fjorten dages ”Magic Night Tour” med en koncert, som bød på jazz i stort format inden for rammerne af en dejlig intim stemning.

Katrine Madsen og det 16 mand store bigband, med bassisten Jesper Bodilsen, (Katrines makker både privat og musikalsk) og trompetisten Jesper Riis som danske gæsteislat, leverede en meget professionel, men også afslappet, koncert på godt og vel to timer med hovedvægt på repertoire fra deres fælles cd ”Magic Night”.

Vel var det eftermiddag og ikke aften, men magiske øjeblikke var der. Især i balladerne, for her er Katrine Madsen med den let slørede altstemme bedst. Her kommer hendes uovertrufne timing og evne til at skære ind til benet af en sang helt til sin ret. Katrine Madsen udmærker sig ved ikke at være en popsangerinde, som synger jazz. Hun ånder jazz i hver eneste frasering, og hendes stemme er det 17. instrument i det store orkester, hvor der var masser af flotte solistiske indsatser. Nærmest en perlerække, hvor den svenske pianist og gæstesolist Lars Jansson selvfølgelig stod for en del. Men Jesper Riis, barytonsaxofonisten Jan Forslund og trombonisten Niclas Rydh, for blot at nævne nogle få, glimtede også undervejs.

Katrine Madsen udmærkede sig ved ikke at holde sig til et gevinstsikkert standardrepertoire. De fleste numre var, ligesom på cd'en med BBB, hendes egne kompositioner. Faktisk var der kun én

decideret klassiker, Gershwins "Love Is Here To Stay" (på cd'en er klassikeren også et Gershwin-nummer, "Summertime"), for J.J. Johnsons ballade "This Lament" hører vel knap nok hjemme i den kategori.

Den fik til gengæld æren af at sætte et smukt og eftertænksomt punktum på en god eftermiddag i selskab med et stykke dansk-svensk kultursamarbejde, som også Øresundsbroen må være fornøjet med.

Det var i hvert fald de cirka 150, inklusive repræsentanter for Holbæk Jazzklubs sponsorer, som var på plads i Elværkets store sal."

De andre spændende koncerter i 2003:

Jan Kaspersens 6tet, Ulrik/ Swallow /Johansen, Søren Kristiansen Trio, Per Gade Trio, Simon Spang-Hanssen Ear Witness, Copenhagen Art Ensemble feat. Josefine Cronholm - og Band Mrazem og Mona Larsen Kvartet (Danish Music Award-vindere) - samt museumssommerjazz med Thomas Fryland Sextet (der spillede "bops fra den danske sangskat") og Bo Stief New Dreams (med Poul Halberg og Fredrik Lundin).

2004:

Holbæk Jazzklub husvild – midlertidig live jazz på Holbæk Teater

Sidste koncert på Elværkets intimszene før ombygningen var i januar 2004 med Nils Vinding Trio med Thomas Clausen og den store norske bassist Arild Andersen.

Ombygningen medførte at jazzklubben blev "hjemløs" – og det var derfor en stor glæde, at det lykkedes at indgå en aftale med Holbæk Teater om midlertidig brug af teatrets foyer-faciliteter og teatersalen til koncertbrug.

Sangstjerne hasteindlagt

Jazzklubbens start på teaterjazzen blev ikke nogen god premiere!

"Forventningsfulde publikummer gik forgæves til koncert i Holbæk med Caroline Henderson. Sangerinden måtte i aftes hasteindlægges med akut blindtarmsbetændelse blot et par timer før, hun skulle være gået på scenen i Holbæk Jazzklub.

Caroline Henderson følte sig sløj allerede, da hun om eftermiddagen kom til Holbæk med sit firemands orkester for at gøre klar til aftenens koncert på Holbæk Teater.

- Hun gik op for at hvile sig, mens musikerne stillede op og holdt lydprøver. Men da hun kom ned til den afsluttende lydprøve, havde hun det simpelthen så dårligt, at der blev ringet til Holbæk Sygehus, hvor man tog imod hende og undersøgte hende og konstaterede, at der var tale om en akut blindtarmsbetændelse, oplyser Flemming Højmann Hansen, formand for Holbæk Jazzklub.

Det var også den besked, han måtte give de cirka 250 forventningsfulde publikummer, der på trods af "Krøniken" på tv troppede op for at høre Caroline Henderson, som netop nu har stor succes med den jazzinspirerede cd "Don't Explain".

Caroline Henderson blev efter eget ønske kørt til undersøgelse/operation i København, hvor hun er tættere på sin familie.

Koncerten i Holbæk skulle have været den festlige afslutning på en 10-dages turné rundt i landet.

- Derfor var der en helt særlig stemning blandt musikerne, som glædede sig til at runde turneen af i fineste stil. Nu måtte de i stedet pakke sammen – noget trykkede ved situationen, fortæller Flemming Højmann.

- Det er første gang i jazzklubbens nyere historie, vi har måttet aflyse en koncert, men der var ingen mening i at prøve at gennemføre den uden det absolutte hovednavn. At det så koster os nogle penge til PR, annoncering, lokaleleje og diverse forberedende udgifter, må vi prøve at leve med, siger jazzklubformand Flemming Højmann. Han må henvise de 225 der havde købt billet på forhånd, til at få pengene tilbage på forsalsstederne. En erstatningskoncert kan forventes – måske i maj måned.”

(Ole Brandt, Venstrebladet).

Josefine Cronholm og IBIS - intim aften

Holbæk Teaters foyer var en perfekt ramme om den indledende jazzkoncert med Josefine Cronholm og Ibis. Musikken spændte fra det grænsesøgende til det næsten poppede.

Margit Pedersen, Venstrebladet skrev om koncerten:

”Hun synger som en drøm, stemmen veksler mellem det kærlige og kælnende over det tøjsejankede og legende til det eftertænksomme og modne. Så omkring 70 mennesker fra Holbæk og omegn valgte lørdag aften rigtigt, da de tog i Holbæk Teater for at være i intimt selskab med Josefine Cronholm og kvartetten Ibis i stedet for at blive hjemme foran tv-apparatet.

Det var premiere på Holbæk Jazz Klubs arrangementer i teaterfoyeren, mens Elværket renoveres. Og det viste sig endnu en gang, at foyerens rammer passer til små musikalske oplevelser.

Josefine Cronholm høster priser og masser af ros i jazzkredse, selv om hun går sine egne veje og ikke følger alle gængse jazzregler. Hun drister sig til det næsten poppede og kaster sig ud i det grænsesøgende og eksperimenterende. Men som publikum fik at høre i lørdags, så er alt sunget med følelse, ærlighed, en god portion humor og blink i øjet, smukt og varmt.

Ibis gav Josefine Cronholm både med- og modspil og var med til at give den tætte og gode stemning. Så for Holbæk Jazz Klub var det en god oplevelse efter forrige søndag, hvor koncerten i selve teatersalen måtte aflyses, da Caroline Henderson fik blindtarmsbetændelse.

Der er måske lidt skønhedsfejl af praktisk karakter at rette på, blandt andet så der bliver bedre plads til publikum. Men lyden fejlede ikke noget i et lokale, der oses af både kaffe- og cigarsaloner og hygge tæt på det hjemlige – a la gamle dages fine stadsstue med mindelser om cigarherreværelse og hattedamesalon.”

Et brag af en koncert

Sådan skrev Bodil Simonsen, Venstrebladet – og fortsatte:

”- Holbæk Jazzklub har været spændt på, hvordan det ville fungere med jazzkoncert i Holbæk Teaters teatersal. Lørdag aften viste det sig, at det er en glimrende ramme om en sådan begivenhed, lyder det fra jazzklubbens formand Flemming Højmann Hansen.

- Det er selvfølgelig en lidt anden måde at være til jazzkoncert på. Glasset med vin/øl/vand må efterlades i foyer/bar under de musikalske udfoldelser, siger han.

Til gengæld kunne publikum fra behagelige teatersæder koncentrere opmærksomheden om det, der skete på scenen, hvor der var flot farvet lys og musikere i big band-opstilling med alt til faget hørende.

- Der blev lyttet koncentreret og medlevende til Klüvers Big Band, dette Århus-baserede orkester, der nu på 27. år under Jens Klüvers dygtige ledelse viser, at jazzen også trives særdeles godt i det jyske. Orkestret viste sin kunnen i et par rene big band-numre, hvor et cubansk inspireret nummer med et festfyrværkeri af rytmer skilte sig ud.
- Til lejligheden var Jonas Johansen indkaldt som reserve for orkestrets sædvanlige trommeslager, og bedre erstatning findes ikke!
- Men ellers var det solisternes aften, fornemt bakket op af et meget veloplagt og åbenlyst spillelystent orkester, der spillede fine arrangementer til de enkelte solistnumre (blandt andet af Jesper Riis), lyder det fra jazzformanden.
- Derefter kom Maria Carmen Koppel og Bobo Moreno med sangstemmer, der imponerede.
- Maria Carmen Koppel gav prøver på sin særlige musikalske udførelse af en del soulnumre med amerikanske forbilleder, ligesom hun kastede sig ud i et enkelt jazznummer. Et enkelt gospelnummer viste, at her er hendes allerstørste force.
- Bobo Moreno kan sandelig også det med frasering og udtryk. Og han har ingen problemer med det jazzmæssige. En skønsm blanding af soul- og jazznumre, herunder en swingende udgave af et Ellington-nummer, samt en fornemt udført ballade med Tony Bennett som ophav, viste ham som en særdeles alsidig sanger med en flot, flot og udtryksfuld stemme.
- De to solister gav en række fælles sangnumre af de mere soulede.
- Indimellem var der fine solistiske indslag af en række af orkestrets musikere, først og fremmest guitaristen Søren Bo Addemoes og pianisten Mads Bærentzen, orkestrets saxofonister, og en fin lille musikalsk duel mellem to af trombonisterne, den ene orkestrets showmand Nikolai B. Petersen..
- Han indgik også i en lille musikalsk spøg, der gjorde lykke, da orkestrets ”drenge” i trompet- og trombonegruppen legede ”syngepigekor” bag Carmen Marie Koppel i et nummer, så ikke et øje var tørt!
- Publikums jubel over musikken ville ingen ende tage, og der måtte flere fremkaldelser og selvfølgelig et ekstranummer til, fortæller Flemming Højmann Hansen og betegner arrangementet som et brag af en koncert, som ca. 250 var med til.”

Akut spillelyst: Caroline Henderson – og ikke mindst hendes band – tryllede i Holbæk Jazzklub.

I maj lykkedes det at få en erstatningskoncert med Caroline Henderson i stand.

”Angiveligt er det videnskabeligt bevist, at der hos pianister ikke findes personligt anslag. Det kan i hvert fald ikke høres på klaveret. Et klaver siger det, et klaver siger.

Videnskabsfolkene bag teorien kan umuligt have hørt Jesper Nordenström, pianist hos Caroline Henderson, som i aften – med tre måneders forsinkelse – trådte op for Holbæk Jazzklub på Holbæk Teater. Jesper Nordenströms hænder krabbede og dansede hen over klaviaturet – han tryllede tonerne frem, som når en tryllekunstner fremtryller hvide duer. Hans mimik og kropssprog var bestemt heller ikke kedeligt.

Mens Jesper Nordenström var den mest fremtrædende instrumentalsolist før pausen, trak orkestret i andet sæt en ny solokanin op af hatten: Den herboende italiener Paolo Russo og hans bandoneon (en argentinsk harmonika-variant, kendt fra tangomesteren Astor Piazzola). Han blandede helt nye farver på paletten og førte musikken på nye veje.

Hele vejen igennem var Anders Christensens bas musikkens urokkelige rygrad og Kresten Osgood et lysende eksempel på, hvordan det kan lyde, når man *spiller* trommer.

Sammen skaber de fire en musik, som er underfundig, fandenivoldsk og virtuos i en grad, så man ind imellem glemte, hvem der er den egentlige solist. Men det passede vist egentlig den

nyudsprungne jazzsangerinde Caroline Henderson godt ikke at skulle bære en koncert igennem alene. Sådan så det ud, når hun dansende gav sig hen i musikken. Hendes nøgterne måde at gribe gamle jazzklassikere an på passer fint til et orkester, der i den grad mestrer underspillet. Og at underspille og samtidig bevare intensiteten og publikums opmærksomhed er noget af det sværeste, skulle vi hilse og sige.

De fleste numre var hentet fra sidste års ”Don’t Explain”-cd, hvor Caroline Henderson sprang ud i jazzen. Men de fleste, inklusive titelmelodien, blev serveret i betydeligt omarrangerede udgaver. Det var et tæt sammenspillet band, der endelig nåede frem til scenen i Holbæk Jazzklub. Koncerten 8. februar måtte aflyses i sidste øjeblik på grund af akut opståede problemer med sangerindens blindtarm. I aftes var Caroline & Co. ramt af akut spillelyst.” (Ole Brandt, Venstrebladet).

Øvrige koncerter på teatret

Mads Vinding/Jacob Fischer duo, Thomas Fryland trio m. Doug Raney og Hot’n Spicy bød på fornemme intime foyerkoncerter – uden trommerier til at forstyrre lydbilledet. Og i samarbejde med Holbæk Musik- og Teaterforening præsenteredes Tangoorkestret i teatersalen for et par hundrede begejstrede tilhørere.

JazzPar Priskoncert tilbage til Holbæk – på Holbæk Kaserne!

Midt i det hele kunne Holbæk Jazzklub i et samarbejde med Holbæk Kommune Musikskole byde på et gensyn med JazzPar Priskoncerter i Holbæk - med Aldo Romano Jazzpar Quintet og Jacob Dinesen Jazz Par Combo. Da teatret var optaget måtte der tages til musikskolens midlertidige lokaler på Holbæk Kaserne!

Vinderen af Jazzpar-prisen 2004, den 62-årige italienske trommeslager Aldo Romano kom til Holbæk med en international kvintet, der talte den italienske saxofonist Stefano di Batista, den amerikanske saxofonist Mark Turner og det danske trekløver: Susi Hyldgaard (sang, harmonika m.m.), Jesper Bodilsen (bas) og Henrik Gunde (piano).

Jazzpar-prisen, verdens største jazzpris, er uddelt siden 1990. Den er nu i farezonen, fordi sponsoren Skandinavisk Tobakskompagni, har trukket sig ud, uden at der endnu er fundet erstatning. Men 2004-prisen var sikret, og som traditionen byder i forbindelse med Jazzpar-koncerterne med et dobbelt koncertprogram. Hvert år får en dansk musiker lov til at samle sit ”drømmehold”. I 2004 var valget faldet på tenorsaxofonisten Jacob Dinesen, og han optrådte med en kvartet, der også talte den amerikanske baslegende Eddie Gómez, Ben Besiakov (piano) og Nasheet Waits, U.S.A. (trommer).

Holbæk Amts Venstreblad (Ole Brandt) skrev:

”I godt selskab er man aldrig hjemløs. Jazzens Nobelpris er truet. Men endnu i år bliver den uddelt, og i aftes spillede musikken i bassernes gamle messe på Holbæk Kaserne. Holbæk Jazzklub er husvild og må friste en nomadetilværelse frem til begyndelsen af oktober, mens Musikhus Elværket er under ombygning. Men rigtig hjemløs er man aldrig, når man er i godt selskab. Og i godt selskab var klubben i aftes i den gamle kostforplejning på Holbæk Kaserne, hvor Holbæk Kommune Musikskole beredvilligt lagde lokaler til Holbæk-aflæggeren af en af årets største danske jazzbegivenheder: JazzPar Priskoncerterne.

JazzPar er verdens største årlige jazzpris. 200.000 kr. og en statuette af billedhuggeren Jørgen Haugen Sørensen. Årets prismodtager, den fransk-italienske trommeslager Aldo Romano, må vente med at få prisen til på søndag, hvor Jazzpar-turnéen efter at have rundet Holbæk, Slagelse og Vejle slutter i Glassalen i Tivoli.

Men det var en synligt fornøjet Aldo Romano, som i aften entrede scenen med sin kvintet plus én og leverede et forrygende sæt med musik, der spændte fra det lyriske til det løsslupne og levede op til den dagsorden, konferencier Finn Slumstrup satte for aftenen (og måske jazzten i almindelighed): The sound of surprise.

Forinden havde årets Jazzpar Combo med den amerikanske verdensstjerne og bassist Eddie Gómez som diskret midtpunkt bidraget til en stor jazzaften. Jazzpar Comboen er en chance for en dansk musiker til at samle sin personlige drømmegruppe – den heldige er i år saxofonisten Jakob Dinesen. Knap 100 havde fundet vej til bassernes gamle messe på kasernen og var i selskab med fremragende musikere fra USA og Europa. En af jazzparprisens fortjenester er, at den har bragt en stribe europæiske kunstnere frem i lyset som en påmindelse om, at Europa også har en spændende jazzscene. Jazz af internationalt karat er ikke kun lig med USA.

Jazzens Nobel-pris, som Jazzparprisen bliver kaldt, bliver i år uddelt med truslen om, at det *kan* blive sidste gang. Enesponsoren siden første prisuddeling i 1990, Skandinavisk Tobakskompagni, har trukket sig. Jagten på nye sponsorer er i fuld gang.

- Men det gider vi ikke tænke på nu, bekendtgjorde Finn Slumstrup. Det gjaldt musikken, og et meget bedre bud på, hvad jazz i al sin mangfoldighed er i dag, får man ikke.”

Museumsjazz med blæst og en enkelt byge

Sommeren bød på fine udendørskoncerter med Hugo Rasmussen trio og Jesper Thilo Kvartet, som ikke lod sig standse af lidt blandet vejr.

Elværksombygningen

I Holbæk Amts Venstreblad den 16. oktober 1997 skrev den daværende kulturudvalgsformand H. P. Larsen, gruppeformand (K) i Holbæk Byråd bl.a.:

”Jeg vil slutte med en kæphest. Ikke fordi den er urealistisk, for det er den ikke.

På det kulturelle område vil vi gerne have nogle fyrskibe, flagskibe, søjler, kald det hvad I vil, men skal vi give borgerne gode kulturelle udfoldelsesmuligheder, så skal vi også have faciliteterne. Biblioteket er nu på plads. Museerne kan vi være stolte af. Teatret er et af de største og bedste i provinsen.

Nu mangler vi kun musikken.

Elværket som musikhus! Det burde være vores fælles kulturelle mål i de kommende år. Vi har efterhånden indholdet til sådan et musikhus, nemlig: Vores musikskole, det musikalske grundkursus, det regionale spillested (under forsøgsordningen) og en masse aktive amatørmusikere – samlet er det ca. 20 forskellige ensembler?

Og så skal musikhuset også være vores koncertsal til de professionelle, klassiske eller moderne koncerter.

Som I kan høre, så er det min kæphest. Hidtil har jeg kun modtaget overbærende smil, men tag det alvorligt, gør det til vores næste store kulturelle opgave i Holbæk Kommune.”

H.P. Larsens kæphest blev til kulturel virkelighed med den omfattende renovering/ombygning i 2004 af Elværket, som i begyndelsen af oktober blev taget i brug igen – som byens musikhus i stærkt forbedret udgave.

*Åbningskoncert med argentinsk tangojazz – som led i World*Jazz*Festival*

Avisen skrev:

”Musikhus Elværket i Holbæk er nu genåbnet efter en stor ombygning og renovering, og Holbæk Jazzklub glæder sig til at indtage intimsenen igen – med de mange forbedringer, der er foretaget i form af nyt lys, nye polstrede stole, bedre udluftning, ny bar, bedre lyd og en ny elevator, så også handicappede kan komme til jazz. Og man lukker virkelig op for godteposen ved åbningskoncerten på fredag med argentinsk tangojazz, spillet af Hernan Lugano Trio.

Pianisten Herman Luganos tango trio kombinerer den moderne klaver jazztrio med de karakteristiske rytmer som milonga, chacarera, candombe, sambo og chamamé. Hvor Pizzola gav nyt liv til tangoen i 50’erne, bringer Lugano den videre med sit klaver, og som Dizzy Gillespie, der krydsede de afro-cubanske rytmer med bebop og Stan Getz, der forenede den brasilianske musik med jazzens harmonier, bygger Lugano bro mellem nord- og sydamerikanske musiktraditioner. Med i trioeren er to musikere, der er lige fortrolige med jazz og tango, nemlig bassisten Andres Fuhr og trommeslageren Ernesto Zeppa. Trioeren er en banebrydende fusion mellem jazz og tango, for Lugano blander de klassiske elementer fra den improviserende jazz sammen med den argentinske folkemusiks atmosfære – og han åbenbarer et nyt og ukendt begreb: Tangojazz.”

Der var op mod 100, der oplevede Hernan Lugano Tango Jazz Trio. Og lige så mange oplevede bysbarnet, saxofonisten Christian Winthers New Orleans-kvartet, der var på en lille Danmarksturné, for at promovere en ny CD indspillet i New Orleans for SteepleChase Records. Christian er ved at grundlægge en spændende jazzkarriere i New Orleans, hvor han har været bosat i nogle år.

Derimod var der betydelig færre til de efterfølgende koncerter med Vincent Herring Quartet, Yael Acher & KatInDustrial, Niels Ryde Quartet feat. Wolfgang Muthspiel og Mariane Bitran Kvintet – og det var synd, for der var masser af musikalske vitaminer i de grupper, ikke mindst Vincent Herring Quartet leverede en fantastisk koncert, hvor den amerikanske storbyjazz i al sin autenticitet lød fra intimsenen og mindelser om Cannonball Adderley vakte nostalgisk genklang i lokalet.

Den indre julesne dryssede over en fyldt Elværkssal

Julens klassikere blev støvet grundigt af. 350 på Elværket oplevede DR Big Band på slap line og en Caroline Henderson med håret slået ud til narrestreger.

Ole Brandt, Venstrebladet oplevede det sådan:

”Det havde man lige godt aldrig troet, at man skulle opleve: Steen Birger Jørgensen fra Sort Sol i clinch med ”Barn Jesus i en krybe lå” og ”Rudolf The Red-nosed Reindeer”.

Men i julemåneden er alting lidt anderledes, og man kan for eksempel opleve Danmarks Radios højt estimerede bigband drage landet rundt med et program af julemelodier og et par utraditionelle solister – foruden Steen Jørgensen den forholdsvis nyslåede jazzsangerinde Caroline Henderson.

Om programmet fik den indre julesne til at drysse hos publikum i Musikhus Elværket i Holbæk i lørdags, er nok et spørgsmål. Men at de 350 tilhørere (stuvende fuldt hus) fik et brag af koncert med et stærkt element af hygge og løssluppenhed er ganske vist.

Al ære og respekt for Steen Jørgensen – nogen crooner i klassisk forstand er han ikke, og i sammenligning med Caroline Henderson har han en udstråling noget lig en bedemands. Man har for eksempel svært ved at forestille sig Caroline sætte dyd og ære på spil med ham som den lidt stive forfører i ”Baby It’s Cold Outside”.

Caroline selv er til gengæld et lille kraftværk af sjov og sødme – som hun var det, da hun i maj var i Holbæk med sin egen tætte sprællevende kvartet. Som jazzsangerinde er hun nok vokset gevaldigt, siden hun sprang ud med cd’en ”Don’t Explain” for blot godt et år siden. Hun kan synge den blide ”Snowfall”, så det alligevel er lige før, man mærker sneen drysse i den til lejligheden ikke julepyntede store sal på Elværket – hjulpet på vej af dirigent Nikolaj Bentzons selvspillende juleslips og bandets illuminerede nissehuer.

Julekoncerterne med DR Big Band og sangsolister er så meget tradition, som noget er, der er foregået tre år i træk. Koncerten i Holbæk var en af i alt 14 julekoncerter landet over med de to solister og DR Big Band, som i år har 40 års jubilæum. Koncerterne er med til at markere orkestrets nye virkelighed: Statstilskuddet på 3,2 mio. kr. er faldet væk. DR har valgt at kompensere med en nedtrapning over fire år, så bandets budget i 2008 er dalet fra 7,5 til 5,5 mio. kr. Det skal større egenindtægter råde bod på, og et af midlerne er flere koncerter med bred publikumsappel. Jazzens kernepublikum græder, men man kan, som vi plejer at sige på Sjælland, også vende det og sige, at eksempelvis de fortærskede juleklassikere kun har godt af at komme under ny musikalsk behandling. At blive støvet af.

Og det blev de af fejende flotte arrangementer og soloindsatser og et passende mål af spøg & skæmt, som da bigbandets 19 mænd fik lejlighed til at slippe de indre korsangere løs.

Hvis der var lidt byggestøv tilbage i hjørnerne efter Elværkets ombygning, er det nu med garanti blæst helt væk.”

Hjemmeside, program, PR og booking m.m.

Jazzklubben har egen hjemmeside: www.holjazz.dk, hvor programmet løbende opdateres – og der findes infostof om klubben (nyt og gammelt!). Endvidere er der links til kulturkalendere, musikere, pladeselskaber, foreninger og spillesteder – samt til klubbens sponsorer. Hjemmesiden administreres på fremragende vis af Henning Rasmussen.

Udover hjemmesiden udsendes halvårligt medlemsblad/program til alle medlemmer og til 2 lokalaviser, regionalradio/tv, udvalgte biblioteker, turistkontorer, spillesteder, foreninger og organisationer. Bladet lægges også frem til ”ta’selv-brug” på biblioteket, vandrerhjemmet, seminariet, gymnasiet, kunsthøjskolen, teatret, Æglageret, vuc, musikskolen, forsøgsstederne og på spillestedet Elværket.

Løbesedler udarbejdes ved enkelte arrangementer og plakater opsættes rundt om i by og opland.

Annoncering sker forud for hver koncert i 2 lokalaviser. Og i hvert nummer af JAZZ SPECIAL annonceres program.

Pressemeddelelser og fotos sendes til 2 lokalaviser forud for hver koncert (god lokal pressedækning!). Endvidere sendes (uden foto) til regionalradio/tv, DR P2/jazzredaktionen og enkelte andre.

Forud for hvert arrangement sendes E-mail med appetitvækker og evt. nyt til de medlemmer m.m., der har villet forsyne klubben med deres E-mail-adresse.

Jazzklubbens booking af orkestre/musikere foretages af et af bestyrelsen nedsat musikudvalg, som de sidste 3 år har været ledet fortrinligt af Michael Koch (tidligere har Henning Rasmussen og Flemming Højmann Hansen været bookingansvarlige).

En stor del af bookingkontakten – og administrationen af jazzklubbens daglige virke - sker via klubbens og bestyrelsesmedlemmernes mailadresser, således at mødevirksomheden kan holdes på et lavt niveau.

2005:

Programmet for 1. halvår 2005 byder på:

Pernille Bévorts Special Edition Ensemble - "Vinterjazz 2005"

Sinne Eeg/Martin Schack Quartet - "Vinterjazz 2005"

Søren Nørbo trio feat. Django Bates (England)

Mirabassi & Biondini (Italien)

Mads Hansen Quartet feat. Aske Jacoby

Tao Højgaard DJazZ m. Henrik Bolberg

Jacob Davidsens Mangfoldighed feat. Iain Ballamy (England)

Fredrik Lundin Overdrive (store sal)

Jacob Buchanan 6tet feat. Chris Speed (U.S.A.)

2 sommerkoncerter i museumsgården

50 års jubilæet den 30. august 2005

Musikforeningerne Holbæk Jazzklub, Holbæk Jazzdage (som repræsenterer lokaljazzen på uvurderlig vis) og Musikklubben Elværket (som udgør rock/poppens indtog på Elværket, men også af og til gør det i det mere jazzede) – tre alen af et langt jazzstykke - er gået sammen og har nedsat et fælles jubilæumsudvalg til at planlægge og skabe økonomiske muligheder for at festligholde denne helt særlige begivenhed i dansk jazzhistorie på behørig vis.

De foreløbige planer ser således ud:

- Udgivelse af en bog, der beskriver 50 år med jazz i Holbæk. Det er et stykke spændende kulturhistorie – ikke alene set med lokale øjne – der fortjener at blive afdækket.
- Indbydelse af en kendt dansk komponist, som sammen med sin gruppe og gæster kan præsentere til lejligheden nyskreven jubilæumsmusik.
- Udgivelse af stort festprogram (og plakat) for de mange koncerter m.m., der tænkes afholdt.
- En koncertrække af høj musikalsk standard, der præsenterer jazzten i alle dens afskygninger – og involverer det bedste danske kombineret med internationalt krydderi, men som også giver plads for lokaljazzten. Det pragtfuldt nyrenoverede Musikhus Elværket skal danne

rammen om de største koncerter – men de af byens øvrige spillesteder, som af og til præsenterer jazz, skal medinddrages, så byen kommer til at summe af swingende jazzmusik.

- Præsentation af jazzfilm i forskellige sammenhænge.
- Udstilling af jazzfotos på Æglageret med en af Danmarks fremragende jazzfotografer.

Holbæk Jazzklub har tradition for at fejre sine jubilæer med markante begivenheder – og denne gang skal ikke være en undtagelse. Det er trods alt en jazzhistorisk begivenhed, at en jazzklub fylder 50 år. Imidlertid vil planerne for markeringen af begivenheden kræve mange penge. Klubben har derfor henvendt sig til alle gode kræfter indenfor stat, amt, kommune, fonde, pengeinstitutter og sponsorer m.m. for bede om økonomisk opbakning til at virkeliggøre jubilæumsplanerne. Jazzfaklen skulle gerne flamme lystigt!

Holbæk, den 30. december 2004

Flemming Højmann Hansen